

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено 29.09.2004. године са почетком у 9,30 сати.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић и Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Вукотић, Јеврић, Перески, Калањ, Штрбац, Станић, Ђурђевић, Јелушић, Дозет, Мамула, Бојков, Француски, Мунижаба, Сташевић и Славиша Продановић. Сви оптужени су ту? Такође су присутни сви оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега Вукотићу? Само микрофон мало.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Пардон, мој клијент Атанасијевић Иван, моли за реч, има нека претходна, како он каже, важна објашњења, па Вас молим да прихватите тај његов захтев. Кратко ће он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, да, да овде.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан, свима. Господине председниче, хтео бих само рецимо да допуним неке ствари од прије, пошто када сам давао исказ код Вас од 10. марта, прекидали сте ме, рецимо, када сам требао да дам исказ, па сте правили паузу, па нисам све успео да кажем, уствари, шта ми се дешавало током поступка у Новом Саду када сам био притворен. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бисте Ви желели, да нам допуните Вашу одбрану?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, гледајте господине председниче у чему је проблем. Мислим цело време се стално показује погрешна слика о мени, разумете? Ја бих желео да ови људи чују о чему се ради. Јер ја сам и онда када сам давао изјаву, ја сам Вама причао да је проблем у томе да ми се прети са три стране, да сам у опасности таквој и таквој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте нам то рекли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, али управо због тога, ја желим да ови људи чују шта се мени десило тамо, јер цело време се ствара нека представа лажна о мени. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хтео сам само рецимо, да имам овде по неким датумима, рецимо, умешан у неке ствари, када ми се кад и шта дешавало, рецимо. Ево, не знам ја сам Вама доставио оно када сам штрајковао глађу. Да ли сте добили то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добио сам ја то све.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е па управо ако сте видели о чему се ради, мислим ту је највећи проблем, јер тај 12.12. када сам ја штрајковао глађу, разумете? Мене су одвели из самице ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ми то знамо, господине Атанасијевићу, све то има овде у спису.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али не знају људи, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Због чега, па не знају ови људи овде, ја хоћу да они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па и оптужени и ови адвокати. Па не знају шта ми се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знају, причали сте Ви то нама.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нисам причао. Мене су одвели у пола седам, рецимо, из самице, дошао је господин Алимпих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И дошли су ови из УБПОК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу? Ви сте Вашу одбрану изнели тамо у марту месецу, не знам када је то било, можда десетог.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, али нису ми дозволили да то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Можда десетог марта, изнели сте Вашу одбрану, рекли сте све што сте мислили да требате да нам кажете. Све.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, ја сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте прилику за то, ако мислите да треба још нешто да нам кажете везано за ове догађаје о којима расправљамо, дакле везано за Вашу одбрану, реците нам то да желите о томе да нам говорите, а ми ћемо одлучити када ћемо то бити. Не можете Ви да овде говорите кад год Ви то хоћете. Разумете? Него морамо имати неки ред, морамо поштовати неки ред. Имали сте прилику, дакле, имали сте прилику да говорите, сва Ваша писма, обраћања мени, сва су у судском спису. Решавамо колико можемо. Шаљемо Вам адвокате које Ви тражите, Ви тражите да Вас брани, не знам, те овај, те онај, јесу Вам долазили у посету?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу, долазили су, па били су Вам у посету, немојте тако, били су Вам у посети.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И онај ко ми је долазио у посету, када сам био у Новом Саду, само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде, и овде, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Већ је и њима напуњена била глава да ћу бити заштићени сведок и како сваки дође адвокат, одмах му напуне у суду главу и одмах беже од мене сви. Каки заштићени сведок, то је све тај Дејан Димитријевић, чувар у затвору, он је то бацио «буву» у затвору да ћу ја бити неки сведок зато што је са мојом женом и зато што живи са мојом женом. Разумете? И због тога сам стално имао проблема. Каки сведок сам ја требао да будем? Разумете? И зато хоћу да Вам објасним о чему се ради, да би ови људи схватили о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, ми смо то чули, ми смо то чули, не треба да нам понављате, молим Вас, вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисте ми дали ни 10. марта да Вам причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисам, немојте тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Када ме је УБПОК испитивао и то када су ме терали да будем заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, то није тачно, имали сте прилику.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И када је господин Алимпих рекао да ме Ви нећете на суду саслушати, он ми је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мени је рекао, рекао је неће вас ни суд слушати, па шта то треба да значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па управо баш то и видим да нећете да ме слушате, ја хоћу само да објасним, то су моја права и хоћу да кажем шта ми се десило тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу, нећемо Вас сад чути. У реду?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нећете? Ево само ово, има ту много ствари. Рецимо, само да Вас питам, због чега 02.02., када је сведок сарадник број 1 саслушаван у својству сведока сарадника, због чега није био присутан мој адвокат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то питате?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам кога, ја рецимо питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па исто тако и 30.09. и 09.10. мој адвокат Милорадов Марија исто није присуствовала, рецимо када су испитивани сведоци, због чега то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево ја не могу сад опет, опет ми не дозвољавате да објасним оно што је најбитније, зашто ми је рецимо ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, молим Вас, вратите се на Ваше место, нећемо Вас сад слушати о томе, о томе нећемо да слушамо сад. Сад нећемо.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, извињавам се, само ако је могуће, ја сам схватио да је он желео да да допуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, очигледно није, видите да није, да се не ради о томе.

Па ја сам му рекао, ако жели да да допуњу своје одбране, пружићемо му прилику наравно када ми одлучимо и проценимо да је то примерено, сада не, сада нећемо.

Констатује се, такође, да је присутан и сведок сарадник број 2, те се наставља са његовим саслушањем који на питање бранилаца оптужених исказује.

Претходно се констатује да је у међувремену приступио и пуномоћник оштећених, адвокат Томић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, наставићемо са Вашим саслушањем, одговарајте на питања бранилаца, ту смо јуче стали и за данас важи као и за јуче, дакле ово је континуитет у Вашем саслушању, ја ћу Вас само подсетити, дакле, да све што говорите мора бити истинито, да ништа не смете да прећутите, ни на питања, дакле, бранилаца и других учесника у овом поступку, да се за давање лажног исказа кривично одговара, да о неподобности и ослобађању од дужности сведочења, односно да се не одговори на нека питања за Вас не важе. Само Вас подсећам у том смислу да све оно што је важило за јуче, важи и за данас. Колеге браниоци, дошли смо до колеге Станића.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Ја ћу имати само једно кратко питање, не више. Пошто је сведок сарадник навео с ким је дошао на рупу, тј. са Јовицом Кресовићем и Балабаном или Балобаном, не знам у једном слову је разлика, мене интересује, шта су, која је њихова улога, шта су они радили та два човека на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Болобан је обезбеђивао приколицу између трактора и приколице, предњи део, значи од рупе лево, а Јовица Кресовић и он је био, сада не знам тачно да ли је учествовао све време или није, али углавном, био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио? Ако не знате да ли је учествовао у стрељањима, шта је радио, да ли сте то запазили? Изузев што је био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да био је па сада опет кажем, не знам да ли је учествовао у стрељању, могуће да јесте, а нисам баш сигуран ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Нисам за овог Балабана разумео, он је, осим што је обезбеђивао, да ли је још нешто радио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, он је стварно обезбеђивао комплет, значи, леву страну, предњи део између приколице и трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је ту између приколице и трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С леве стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молио бих сведока сарадника да, уколико може, наравно, детаљније објасни начин на који је сведок сарадник број 1 извео то лице за које су причали да је страни новинар, Белгијанац. Наиме, интересује ме, да ли је том приликом нешто говорио, да ли је гестикулирао, да ли га је ударао приликом извођења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Разумео сам, да. Није га ударао када га је изводио.

Имао је у руци «шкорпион» и ухватио га под руку и извео напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је што говорио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Е па сад то ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слично томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Може ли сведок да определи временски, колико је то било у односу на извођење Надиног колеге, пре, касније и колико времена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је пре било.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Колико времена, уколико можете да определите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од једног до другог догађаја, питање је дакле, колико времена је прошло по Вама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Можда неких двадесет минута, пола сата, тако. Пола сата, не више.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок можда касније чуо да је сведок сарадник број 1 изводио још нека лица из хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте видели, ову двојицу сте видели рекли сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Ове сам видео, а друга лица нисам видео да је изводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас бранилац пита, да ли сте евентуално чули, да ли је било приче у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам чуо.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Интересује ме колико је сведок у то време познавао сведока сарадника број 1?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам га познавао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште га нисте познавали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Видео сам га по дану ослобођења, тај дан сам га видео, само сам га видео, значи, а уопште се нисмо познавали.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А како сте закључили да је управо он то лице које је извело страног новинара и колегу Надиног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Запазио сам га по томе што је шутирао те заробљенике, неколико њих ногама, а карактеристично је било по томе, што је могао високо да дигне ногу, па сам питао ко је овај мали, колико може дигнути ногу. Један од тих, исто његових војника је рекао да тренира карате, е у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте сазнали како се зове?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па звали су га по надимку, значи надимак, по том сам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али када сте Ви то чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли само по надимку или сте још нешто знали о њему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, само по надимку.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок познавао покојног Мићу Ђанковића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је тог дана на Овчари видео покојног Мићу Ђанковића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозет нема питања, идемо колега даље?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се извињавам, још једно питање. да ли се можда сећа пошто је добро познавао покојног Мићу Ђанковића, шта је он од возила имао, односно како се кретао најчешће по Вуковару, чиме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам пре рата да је имао неког «фићу» старог, а ово за време рата, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Ђанковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли га је виђао, можда, на неком мопеду или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте сугестивно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја га нисам виђао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Јесте сугестивно али другачије, нисам заиста, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, нисам био на том правцу тамо те Нове улице и тог дела, где су они били.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегиница Француски?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Када је сведок упознао Шошића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шошића сам видео први пут у касарни, онда сам га видео испред хангара и на рупи и чуо сам да га зову «Чича», а и препознатљив је био, по бради и по оним својим очима, погледом, белоочницама, тако, по томе је препознатљив.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Је ли он икада био у непосредном контакту са Шошићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овога?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Пре овога, да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, само сам чуо да га зову «Чича» и могао бих га препознати тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сретали након Овчаре са «Чичом»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тада сте га видели и никада више?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А како је био обучен Шошић на Грабову, на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не могу, не знам, мислим то сам стварно и рекао одмах у почетку да што се тиче гардероба и тих ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да ли је икада у току поступка приликом саслушања сведока сарадника било препознавање лица, значи између више лица да препозна неког од окривљених?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у прилици, нисте били у ситуацији да вас води ко на какво препознавање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Какво је било осветљење на Грабову, на рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио, рекао је то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, била је месечина, с колима, светла од аута.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А колико је било аутомобила поређаних?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Једно до два, зависи, тај црвени «Југо» је био са десне стране, «Вектра» је стајала лево, углавном, с једним колима се осветљавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли бисте могли Ви, рецимо, овако по Вашем сећању да нам направите једну скицу како је то изгледало, дакле, рупа, грудобрани, односно ископана земља, где стоји трактор, како стоје ти аутомобили, како стоји стрељачки строј, разумете, где сте Ви у њему, у том смислу? Да ли бисте могли, где је та шумица, Ви рекосте нека танка багремова шума је била, да ли бисте могли то овако једном кроки скицом да нам презентирате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли бисте? Добро. Мало ћемо касније, не морате сад одмах.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Па мени је била, уствари, потребна та скица да ми објасни одакле он види Шошића како коље, тј. како лишава живота, ако није проблем сад одмах да нацрта скицу, па наспрам скице да објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте мало папира, оловку.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Значи само део рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртајте рупа, шума, трактор, аутомобили који су ту, знате, трактор са приколицом, једном линијом означите линију тог стрељачког строја, рецимо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да донесем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то би сад ваљда режија требала да пребаци на ове наше екране. Молим режију да ово са документ камере пребаци на ове екране у судници. Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Није ми баш најјаснија скица, не знам где стоје аутомобили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не видимо ту аутомобиле, господине.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Е, добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Мислим не видим одакле иде осветљење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи они из овог правца осветљавају тај терен испред?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А да ли може још сведок да нам објасни, шта представља ово што се налази испред аутомобила, мени се чини као да је то нека узвишица, шта је то, насип?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када су копали, ту је један део мањи део десно, значи мањи део, а овде је био већи грумен са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране? А овај део испред, између трактора и рупе је чист у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чист, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сада сте Ви овде овим словима означили шта? Стрељачки строј?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме се налази ко, почев са лева на десно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, ја сам био овде први, Дашић, Хусник, Топола, Перо и Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо и Славко Циган?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли је био уместо Славка, ту сада не могу да тврдим, или је био Сићо или је био он то сада сто посто не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово војска ДОБТ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да то су људи за које сам рекао да их не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да ли само може да нам објасни, који је аутомобил?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «Југо» је стајао ближе шуми, а «Вектра» је овамо, значи на чистини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано према дну екрана, гледано на овој скици према дну екрана или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Према шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А према шуми, добро, добро.

Претходно се констатује да је сведок сарадник објашњавајући на кроки скици коју је сачинио, исказао да је словима означио лица у стрељачком строју и то тако да је себе означио словом Б, Дашића са Д, Хусника са Х, Т је Топола, те потом, са П и С Перо и Славко Циган. С тим што није сигуран ко је од њих двојице био на самом крају са десне стране овог стрељачког строја. Надаље објашњава да се на скици ископана земља, која се налази са десне стране рупе, је нижа, мања у односу на ову која се налази са леве стране и ту је на скици означио да се по овом грудобрану – ископаној земљи налазе војска добровољци, територијалци, односно сва она лица о којима је говорио, а ту је, такође, означио и место где се налазе «Чича» и Хусник у ситуацији када «Чича» убада како је то већ исказао, Вебера?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим да је Вебер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вебер, чији положај је такође означено. Добро, претпостављам да смо остало чули, па да је забележено. Наставите браниоче.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да ли то значи, да је он стајао у овом положају, тј. у стрелачком воду када «Чича» лишава живота Вебер Синишу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, то кад сам дошао, то сам видео.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Одакле он долази, ако може да прикаже на скици, одакле он долази?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Дошао сам испод хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само покажите на скици из ког правца долазите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где сам стајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него када сте дошли, када долазите на рупу, Ви сте рекли да сте онда видели како «Чича» ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стајао сам с десне стране рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли на рупу? Ево, само правац Вашег доласка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Од правца аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од правца аутомобила? Добро. Да ли је, дакле, долазни пут са те стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Јел то ближе шуми или ближе аутомобилима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шума је иза.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Па добро, с које стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте на скици, узмите оловку и на скици само стрелицом означите правац из кога сте дошли, дакле правац пута, тог пута? Е, то би био пут? Добро.

Потом сведок на скици уцрта и пут и правац из кога је дошао.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Која је то, отприлике, удаљеност, значи он долази и види која је то удаљеност у метрима ако може да процени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која удаљеност између кога?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Између «Чиче» и њега у том моменту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам био с десне стране рупе, значи он је био на левој страни, ја сам био на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, знате.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Добро, а у метрима, колико је то отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Око седам-осам метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам-осам метара.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Шта он ради за то време, значи да ли он корача, да ли стоји ту, посматра тај догађај, шта ради у том моменту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стајао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је он то радио у неколико наврата кад год је овај, кретао, покретао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Дотични је лежао доле на земљи и када се год мрдне, овај је забатао нож у њега.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А где је он тачно стајао, да ли то може да нацрта на скици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Сведок сарадник где је тачно стајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тачно стоји? Мислим не знам, заиста, ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На супротној страни од «Чиче».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С друге стране рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Друга страна рупе, да, десна страна, тачније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Колико је тај насип био висок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, пошто имају два?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Овај с десне стране аутомобила, да, да, да код аутомобила? Мени и даље није јасно тачно где сведок стоји, ако може то да означи на слици, где тачно он стоји док посматра догађај?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Значи он стоји у подножју; ајде тако да назовемо подножје насипа.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је било, отприлике ове висине, а лева страна је била висине оволико тај насип земље, они су седели горе на томе насипу и још је седело ту њих десетак, са те стране и са друге стране, значи, на косини друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На косини друге стране? Разумем.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Јел може само, значи, колико је то отприлике, колико он показује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево показао је то, то је забележено.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Метар тридесет, метар четрдесет, метар педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је та висина насипа, значи, негде око метар и по висина је та тог насипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог мањег, дакле с десне стране на скици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је нешто мање, шездесет, седамдесет сантиметара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, онда нема потребе да ја процењујем, јер Ви сте тако нешто и показивали.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да ли је сличном догађају присуствовао некад раније у животу, пре тог догађаја, значи клања човека, тј. забадања ножа у човека?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А јел се био узнемирио сведок када је видео тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се узнемирили када сте то видели?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Јел га протресло тако нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пазите госпођо, ја сам прошао, значи цели рат, вуковарско ратиште, за мене више стресова није било.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Али по први пут то тада он види, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Ако сам добро разумела?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ништа.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да ли је он нешто пио у току дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли сам ја пио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у току тог дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, попио сам два-три пића пре подне.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А да ли је видео да и остали пију нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не разумем.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Остали, да ли су нешто пили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, да ли знате, евентуално?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли је неко пио тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код хангара, у хангару, да ли су имали какве боце, ови овамо што седе по овој земљи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, нисам видео да ико пије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чича», Хусник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам, нисам видео да пију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: А да ли је он чуо да је заробљеник док је био тако на тај начин лишен живота, нешто говорио, да ли га је чуо, евентуално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вебер? Да ли је што говорио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Није говорио или није чуо, то ми сад није јасно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим да је он већ био полумртав. Једино оно, ти трзаји, да је давао знаке живота, али по мојој процени, да је он само то мрдање живаца, трзаји ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Ја бих само да се вратим на оно питање, ко је њему показао Шошић Ђорђа у касарни, док су стајали, каже први пут тада види Шошића је ли тако? Ко је показао да је то, управо, Шошић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чуо сам на рупи да га зову «Чича» и човека знам, препознајем га сада, значи, не треба, видео сам га у касарни, видео сам га пред хангаром, у хангару, видео сам га на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега га препознајете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Препознајем га, имао је изразиту браду велику, дужу косу и највише по очима, по оним белоочницама, када погледа онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беоњачама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па да, рожњачи овој, белом, препознајем га по очима, ето, највише по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Само још једно питање: да ли је он реаговао на било какав начин када је видео тај догађај, док Шошић то ради заробљенику, да ли је он реговао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сте одговорили на то питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја се извињавам господине председниче, могу ли само једну кратку ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте Ви сада, браниоче, има и други бранилац.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ради разјашњења овог, пошто је стајао код Х испред камиона, на кога се мисли, јер је са леве стране приказан Хусник, овде стоји поново...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да је сведок одговарајући на питања овог браниоца, да је и то објаснио. Дакле, на скици се налазе два тренутка, два тренутка, један када је дошао, а други је када је вршено стрељање па је због тога Хусник на скици на два места, као што је Чича овде лево, добро. Браниоче, изволите. Бранилац, адвокат Мунижаба.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Кратко на почетку питање. Када је у касарни био он је причао о томе да је видео аутобусе и да је видео војну полицију. Само једно кратко питање у том правцу: да ли је неко могао ући у аутобус, а без одобрења војне полиције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Хвала. Следеће питање везано за његов део исказа када је говорио када је прилазио хангару, да ли би хтео да објасни тај пут тамо где је заустављен аутомобил до хангара, да опише тај терен, ако може, председниче, ја бих исто замолио да нацрта скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то објаснио, ја сам баш инсистирао на томе.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: У смислу да ли је било неког растиња, да ли је била прегледност, то сам хтео у том правцу да видим, јер он изјашњава се. да је одмах чим је изашао из аутобуса, из кола, видео шта се дешава испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ми смо негде паркирали отприлике око 150 метара значи даље од хангара аутомобил и ишли смо пешке до хангара. На неких четрдесетак-педесет метара када смо дошли, аутобус који нас је истоварио, ишао је путем који је био слободан. Војна полиција није дала да пут буде закрчен са нашим аутомобилима, ми смо паркирали десно у ливаду, тај пут, било је чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то чисто било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чисто, да.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Ту је правац, хоће да каже да је ту правац...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ливада, чист правац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то је правац, хангара, да према хангару пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лидада чиста од растиња?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Каже да је хангар био димензија 20 x 50 метара. Када он уђе у хангар, где се он, углавном налазио, у хангару када је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За три сата боравка тамо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па обишао сам цели хангар, а највећи део сам стајао код стола, касније када је био попис.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Где запажа Самарцић Дамјана, ако може да каже?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Самарцић Дамјан је био ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је објаснио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: ... лево од хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, добро, немојте понављати.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте где је био.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Колико времена је прошло од када је ушао у хангар па када је сведок сарадник број 1 извео то лице напоље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да процените, реците.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Може бити сат времена и можда више не знам, то сад тачно не бих знао.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Колико времена ако може да каже је прошло од када је ушао у хангар када је Булић ударао Самарцић Дамјана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То се десило малтене у истом тренутку, извођење и батињање, зато што је вероватно је, не вероватно, него Самарцић је, он је рекао да је тај новинар Белгијанац или Француз, па као да се не дира.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро, хвала. Председниче, ако бих могао да погледа окривљеног Булића, па да каже да ли се он променио у изгледу у односу на те догађаје и данас? Да ли се може изјаснити у том правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут видели Булића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па када смо пребачени из Новог Сада у ЦЗ, знамо се, мислим, није то проблем.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли се од 91. године до данас променио његов изглед у битноме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Хвала лепо. Да ли може, када се вратио, каже да је видео десетак још заробљеника испред хангара. Да ли препознаје неког од њих? Да ли је, можда, међу њима био Самарцић Дамјан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Вратио назад са рупе, каже да је било још десет заробљеника.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па до десетак, седам, осам десет, нисам ја бројао.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли препознаје неког од њих и да ли је међу њима можда био Самарцић Дамјан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам улазио унутра у хангар више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте улазили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да их је десетак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате онда да их је десетак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па види се, значи ја сам био од њих можда неких двадесетак метара од улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У унутрашњости хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, они су стајали уза зид, уз хангар су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Унутра, унутра, да, да, уз страницу хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз станицу хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте улазили, али споља сте их видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Видео сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево бранилац Вас пита то, дакле, видели сте да их је десетак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, Самарцића колико се ја сећам, да га нисам видео.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Међу тих десетак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу тих десетак? Да ли је било тела каквих ту у хангару, поред хангара, тела?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Испред хангара?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко лежи?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, испред хангара није било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у хангару?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ни у хангару није било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у хангару? Добро.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли зна шта је било са Самарцић Дамјаном касније од оног момента од када је видео да га наводно Булић удара?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли то значи да у тим групама ...?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је отишао са неком од тура на рупу? Разумете?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се, стварно, стварно се не сећам да ли је отишао на рупу, стварно се не сећам.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Он је јуче причао да је Шкорић Божо био заробљен. Да ли има сазнања ...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Шкорић Божо био заробљен, да је отишао у погрешну улицу па да је после лишен живота. Да ли има сазнања како је друга страна поступала према заробљеницима?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Како су према Шкорићу поступали?
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Иначе, према заробљеницима, па и према Шкорићу?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим, према Шкорићу, како су поступали? Не разумем сад питање.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Поновићу Вам. Да, јуче је причао о томе да је Шкорић Божо у погрешну улицу ушао, да је одмах заробљен и да је после лишен живота. Да ли има сазнања иначе како је друга страна поступала према заробљеницима?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па постоји сведок у Вуковару, и дан данас живи, када су га одвели у штаб ТО, њихову, везали су га жицама и премлатили и бацили су га у Дунав, али су пуцали у њега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви чули од некога?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да, постоји сведок један Радовић, у Вуковару и дан данас живи.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Како му је презиме?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Радовић.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: А име, уствари? Име, не знате?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Има их више.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Само ћу још два кратка питања: ко је тада био командант територијалне одбране те друге стране, ако знате?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, на почетку, колико ја знам, Мерчеп, Томислав Мерчеп, да је он био главни међу њима, сад, која функција, не знам.
АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Хвала лепо, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио само једно питање да сведок одговори, да ли је после хапшења Станка Вујановића имао контакте са сведоком сарадником број 1 ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Уствари, мислите ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се и у једној прилици сретали са сведоком сарадником број 1 ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој је то ситуацији било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, наводно, уствари прво је дошао код мене Кинез, Кинез је дошао и донео неки папирић, на којем је писало да ја кажем од Јовице Перић, тетке, његовој уствари фамилији, да кажу Јовици да није тај надимак него други, међутим, ја то нисам ни носио, био сам ја код његове фамилије, али нисмо то ни спомињали, јер видим да људи нису вољни о томе да разговарају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А сасведоком сарадником број 1 ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: А сведок сарадник број 1 је дошао, може бити, не знам разлику дана, али и он је био. Био је и питао ме: да ли ми је сведок сарадник број 1 , не сведок сарадник број 1, него овај Кинез дао 200 ЕУРА. Ја кажем каквих 200 ЕУРА. Па каже ја сам њему дао 200 ЕУРА да као за помоћ Перићевој фамилији наводно да су у лошој финансијској ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са оним папирићем?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, где је то тачно било где су се срели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су дошли код мене кући.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не. Када говоримо о сведоку сараднику број 1 ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да ли он то зна?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, каже, да је онда после тога дошао сведок сарадник број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њега кући.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Код мене кући.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је трајао тај разговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, немојте то сад, браниоче, баш колико је трајао разговор.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није нешто посебно дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро је, није битно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок овде да је када је трактор отишао, прва тура, па се вратио празан, да је неко рекао да су они пострелјани и да ће бити, то је рекао или Станко или неко други, а и да ће ови остали из хангара бити пострелјани. Интересује ме, поред њега, да ли је ту још било људи, који би то могли чути?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то тако јуче рекао, знамо где је то рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али рекао је то овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам, мислим да је рекао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Била је дискусија око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам, онда. Мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оно што ћу Вас ја питати: јуче сте Ви добили од мене онај списак, моје питање је, погледали сте, претпостављам, то је списак жртва са Овчаре, лица која су стрељана на Овчари према оптужби, дакле према тврдњама оптужбе. Јесте погледали то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Погледао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознајете ли неке људе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких имена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам тачкицу ставио, отприлике, које познајем. Да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па прочитајте, прочитајте.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја вероватно њих и ту више, препознао бих само по имену и презимену, не, можда по надимку, или овако по лику, али ово што се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је ово: значи имате списак тих лица, па само нам реците, име и презиме његово, у смислу колико га се сећате са Овчаре или са рупе, разумете? Онако уопштено сећам се из Вуковара или, значи, само везано за Ваша запажања, њега на Овчари или на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ацага Јозу сам видео у хангару, Бегов Жељка знам га, али не сећа м се, углавном они су сви носили завоје, тако да се ту онда и теже препознавало, али га знам из цивилства, мислим, знао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га, али да ли га се сећате из хангара, са рупе или не можете да тврдите да је био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте, немојте та лица наводити, за која не знате да су били тамо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добро. Бодружић Анте њега се сећам из хангара, Чупић Станоја из хангара, Фурунција Петар из хангара, Гаврић Драган из хангара, Главашевић Синиша из хангара, Графа познајем, али не сећам се из хангара, Гудељ Драго из хангара, Јовановић Бранка из хангара, Јуришић Марка из хангара, Качић Игора из хангара, Келава Крешимира из хангара, Маркобашићку, Међеши Андрију и сад овај Међеши Зоран, он је мени рекао да је то његов син с наочарима ако је то тај, али сада како он 36 а овај 52. годиште, па ми није то сад ни мени јасно, а он је рекао да му је то син, да ли је тај 62. или 52. углавном, Међеша двојицу, видео сам у хангару, Половина Бранимира из хангара, Рагуж Ивана из хангара, Тадић Тадија из хангара, Вебер Синиша из хангара, Видош Горан из хангара, Влахо Мирослав и Мато из хангара, Вулић Иван из хангара, Жељко Јосип из хангара, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да, колега Баровић, везано за ово питање?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја бих замолио ако сведок може да нам каже, од ових лица које је препознао у хангару, и сад навео, да ли међу њима има и оних лица која су била одвојена да иду за «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И ако може да означи која су то лица која су била одвојена да иду за «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То знам, малтене напамет те људе. Јуришић Марка сам ја одвојио, већ сам рекао Емила Чакалића он је њега је извео да ли Зорић или неко други, значи, Јовановић Бранка, Келава Крешимира, Међеши, двојица Међеши је било, пошто је био шеф у Градској кафани, па ја сам држао локал па смо се дружили тако, знали смо се, значи то је њих двојицу и морам да видим, знам да још неког има ту. Да, малог Качића, Качић Игора, Јуришића сам рекао, Јовановића, Качића, Келава, то је то и Међеша.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Чупић можда да ли је био одвојен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Чупић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чупић није био, сада ја се не сећам, пошто Чупића нико није ни препознао, касније су рекли да је био сав у завојима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га се не сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па касније када су ми објашњавали ко је био Чупић, знам да је, наводно, био сав у завојима, он је једини био баш скроз, од до у завојима. Рука, глава, малтене, цело тело.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли се сећате ко је објашњавао то, како кажете, односно ко је то препознавао, с ким сте то покушавали да идентификујете, макар и накнадно, ко је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ту је била војна полиција и још нас двоје или троје, да ли из насеља Борова, из Вуковара, да ли је био Јовица Кресовић ту и ја. Ја знам да сам ја био, тако да свако свој квартал, отприлике, може да препозна ко је одатле.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Само нешто да питам сведока да буде јасније, ова лица која каже да препознаје, да су била у овој групи за «Велепромет», да ли су то само она лица која је он одвојио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То сам рекао, само која сам ја.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А да ли има још неко међу тима које Ви препознајете, а да је био исто одвојен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам да је био и Арабег Гаврић, пошто је Камени одвајао Гаврића, познајем, Јаребека познајем и још нека лица, сад не знам по презименима, али знам их овако, надимак, да ли је то име или презиме, Брацо и још пар што је Камени одвојио. И Стеван Зорић је одвојио од 15-20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је та група која је прва отишла на приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Још једно питање имам: јесте Ви сигурни да је ово лице које је убадано ножем на грудобрану, да је то Вебер или сте тако чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не чули, по мојој процени, пошто сам ја малог Вебера познавао и знао сам његовог тату, био је женски фризер у граду и долазио је код мене, сад, сто – посто да ли је он, али изглед је његов када сам га гледао, значи са тих неких 8-9 метара, с преке стране, по мом је мишљењу и по старости изгледа, знам да је млађи и плав човек био.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Нисте у потпуности сигурни или јесте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад, у потпуности да ли је баш он, али лик је његов, то ја како сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте мислили да је он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мени се чини да је Вебер, по изгледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку представу да је то он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је желео од бранилаца? Није у реду овако да с брда с дола саслушавамо, али ево дозволићу ради разјашњења, наравно. Ко ће први? Бранилац, адвокат Заклан, тим пре што јуче није имао питања.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да, нисам имао питања, сачекао сам исказ сведока сарадника. Само кратко питање: судија, молим Вас, питајте, председниче, молим Вас, питајте сведока, с обзиром да је видео Мирољуба тамо, да ли је приметио можда на Мирољубу неке знаке или било шта да је био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је носио неки завој Мирољуб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада на Овчари, да ли је он био рањен, да ли је имао какав завој?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мирољуб је био рањен, тачно сад не знам коју руку, носио је завој, само не знам тачно преко које руке, имао је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марами оној, око врата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да, око врата.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли сведок има нека сазнања у то време и на Овчари, да ли је Мирољуб имао неки чин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Мирољуб Вујовић, да ли је имао неки чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имате неких сазнања у том смислу, то да ли је Вујовић имао какав чин?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тада у време Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не знам да ли су добијали чинове.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А да ли је он видео да има чин Мирољуб на Овчари, да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ни официри нису носили чинове, тако да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Лице које је он стрелјао, да ли га познаје по имену, или из виђења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: А неког из те групе, када је он стрелјао, да ли је препознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па када су већ били окренути доле, леђима, ја нисам препознао никога.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. И оптужени имају право, наравно, да постављају питања, да коментаришу, хоћемо редом, господине Вујовићу? Питања, ако желе нешто да питају? Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Ја, уствари, немам шта да поставим питање, пошто он лаже читаво време, тако да ће лагати и даље. Једино суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, Ви немате питања, али на овај начин коментаришете казивање сведока сарадника, да не говори истину, је ли тако?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма глупост, каква истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овамо господине Вујовићу, господине, сада ћете се суочити са Вујовићем и он са Вама, па оно што сте нама рекли за њега, реците њему у очи, гледајте му у очи и реците му.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам ту и ти ћеш ускоро ту. Ајде реци шта имаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније господине Вујовићу, мало ближе микрофону се примакните обадвојица.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мирољубе, био си испред хангара нон-стоп и улазио си у хангар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Био сам ја на Овчари, ја нисам рекао да нисам био. Ја сам био на Овчари, тебе нисам видео, никога нисам видео од оптужених и не знам кога сам видео, и нећу да се присећам кога сам видео ја могу да погрешим. А ти јуначино српска, рекао си, али шта си рекао? Лажи си рекао. Шта ти Радован каже,?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То уопште лажи нису, то је чињеница и истина.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта ти Радован каже, син?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па шта има Радован с тим, није он био у рату.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел те се одрекао,?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Дај Мирољубе, причаш глупости, ајде.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А ти си његов српски јунак био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био сам и остао сам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ниси више. Одрећиће те се син, видећеш. Ти знаш да нема ту светиш ово и оно, ми смо сви породични људи, сви смо се некада борили, ти си нас све овде стрпао. Са лажима овим које си рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Прво нису лажи, то је истина.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта ти жена каже?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта има жена, није жена била у Вуковару за време борбе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па и она ће те се одрећи, када овде дођеш, нико те од њих неће посетити од срамоте, јер си лагао, каљао си ове часне људе и мене заједно са њима. Је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја само кажем да сам рекао истину и ја друго немам шта да кажем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Због љубави према себи самоме, јел да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небо због чега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ради саме истине, јер више нисам могао издржати ово.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел ти некога жао? Погинулих ти је жао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Којих? наших или њихових?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И наших и њихових.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јако ти је жао. Ниси то пре показивао. Али нема везе. А сад ми реци, када сам ја постао командант у Борову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пред крај самих борби.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Отприлике, седам, осам, девет дана, десет дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао, то сам само чуо да си постао ти, а Станко је био заменик.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од ког си то чуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па и на крају крајева, после самог пада било је постројавања територијалне одбране, ти и Станко сте постројавали на Петровој гори.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је после било. Ја нисам рекао да нисам био командант, ја сам био командант, покојни Баца ме поставио. Али када си ти то, колико, седам, осам, девет, десет дана, отприлике кажи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Колико знам, пет-шест дана пред крај.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пет-шест дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ово је већ испитивање, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, па чисто суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У томе понављамо, али му реците.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам био када си ти постављен, али сам чуо да је Јакшић смењен и да си ти дошао на његово место.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ајде ми сад реци, тамо пред хангаром, ко је дошао, који официри су дошли, каква два официра, где је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са «бовом» сте причали, ти и Станко сте били.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел «бов» прво дошао или «цип»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Прво је «цип» дошао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Колико је разлика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Можда пола сата.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пола сата. Која је то тура, отприлике била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када је дошао «бов»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте испитивање господине Вујовићу, то је испитивање, па практично, само моменат. А практично понављање питања, суочења се не врше тако, него Ви њему кажете ради подсећања, јер само Ви знате ситуацију, Вас двојица знате шта је тамо било, знате?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам господине судија, ја нисам знао, ја не познајем процедуру. Онда сте требали само да ме упознате са тим. Могу ја поставити питање у вези тога. Пошто смо ми некад били пријатељи, некада, разумете, ја сам мислио да зато мислите да се суочимо па да видите шта је и како, да процените сами ко лаже овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то и хоћемо, али Ви понављате питања на која је он већ одговорио, знате?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није у записнику стајало ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га подсетите на неке, где то и због чега не говори истину, разумете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па како да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је суочење, то је суочење.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како да те подсетим, када те нисам видео.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где ме ниси видео? На Овчари?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На Овчари те нисам видео. А сад да те питам само, како си се то присетио да је дошао и неки «бов», како се ниси тога сетио када си у

притвору скоро годину дана био, колико си био, пола године, како се тога «бова» ниси сетио, него си се сад сетио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па «бов» је дошао после «ципа», значи ...

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Што се ниси тога сетио у записнику? Ко ти је монтирао ту причу? Јел знаш Васовића, инспектора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знаш га?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мој, ништа од тебе нема. Не да си пропао, ти си смрад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, господине Вујовићу, немојте да вређате, ово је судница и нећете никога вређати, знате, ни Ви ни било ко други.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ми смо пријатељи некада, господине судија, били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, могу ја да разумем, ја могу да разумем како се осећају учесници у овој судници, и Ви и он.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да говорите док ја говорим. Дакле, у овој судници нећете никога да вређате, уколико ћете да вређате, узећемо Вам реч, можемо Вас и удаљити, знате, немојте се излагати ризицима те врсте. То кажем за сада Вама, да чују и остали оптужени који ће доћи у ситуацију да се суочавају и да евентуално им не падне на памет да вређају сведока сарадника. Господине, реците Вујовићу оно што сте нама овде рекли, он је то слушао. Шта је рекао, шта је он рекао када су дошли ти официри из ципа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти официри из ципа су ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, њега гледајте у очи, њему реците, било је тако и тако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када си ти стигао, онај један од официра ти је рекао нису Вам дали да их Ви стрелјате и тучете, већ да се бринете о њима и да их испитујете. А ти си рекао: то није сад ваша брига, то је сад наша брига.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је још неко ту био присутан можда када си ти то чуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па била су још, ја мислим, један или два полицајца с њима су били, али је било је још напољу људи, неколицина људи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И шта су они онда направили? Шта када сам ја то рекао, шта су направили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ништа, повукла се војска, овај један је ушао у хангар, да се полиција повуче.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел су они мене уплашили, можда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па што су се онда повукли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Марш, али ајде даље. Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта си рекао и «бов» је дошао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «Бов» је дошао после тога, да ли после друге туре, један «бов» је дошао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта је ту било, реци ми?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти су, из «бова» кад су дошли када сте разговарали са њима, они су рекли као споро то радите, траљаво радите, треба брже.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Споро и траљаво радимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Траљаво ти радиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, хвала. Господине Вујановићу, господине Вујановићу, ево тамо за неки од оних микрофона, имате ли што да питате сведока сарадника? Ево може ту, са овог микрофона овде. А зашто да седнете господине Вујановићу? А, да, добро, добро. Не, не, у реду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Здраво.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Здраво.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касно је да се извињавате, нећете се на тај начин обраћати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме од сведока које ћемо чути, које Ви сигурно знате, ни Ви ни остали, знате?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немојте ми замерити, нисмо се дуго видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, питања, питања се постаављају преко председника већа, нема непосредног обраћања сведоку сараднику, или сведоцима, питање да председник већа постави питање сведоку?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питајте сведока, да ли је био још неко од командира водова у чети капетана Бојковског?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, да ли знате, је ли било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не разумем, где да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чети капетана Бојковског, да ли је било још командира водова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па вероватно је било, али ја сам само упознао Стаматовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок сарадник зна колико је бројала та јединица у којој смо били заједно, отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не више од 15-20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да ли је то онда била чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он нам је то објаснио, у том делу нам је објаснио шта и како.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је та јединица била подељена можда на два правца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим не разумем, како у два правца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је деловала у два правца, рецимо тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја, колико знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, могу да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, да не знам што је то значајно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па значајно је, због мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то значајно за ове догађаје о којима говорите?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па није дуго, Пролетерска улица, ко је водио акције у Пролетерској улици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам био, када сам ја дошао, значи, ишао сам са Сенишом до Пролетерске, то је до «Вутекса» па доле до семафора.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, није ми јасно, али добро. Да ли сведок зна колико је било Вуковарчана у тој јединици, Вуковарчана сам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вуковарчана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У чијој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој јединициу којој сте и Ви и Станко, који Вам је командовао?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У нашој јединици где смо ја и ти боравили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не више од десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковарчана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су остали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко су остали, ко су остали у смислу ово су Вуковарчани, а ко су остали, рекли сте било их је 15-20? Да ли су то Негославчани, да ли су то из Србије добровољци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је и добровољаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, колико је било добровољаца, а колико активне војске?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Активне војске је био један вод. То што је Стаматовић водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то није у овој јединици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ми смо били заједно, значи, нон-стоп смо заједно ишли, то је оно што сам рекао, у садејству са гардијском јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Стаматовићев вод имао војника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим негде двадесетак, можда који ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус ових 15-20 вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о овој групи људи Вуковарчана итд., о тој групи говоримо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Вуковарчана, нисам то бројао, али 10-15, није било више Вуковарчана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало су били, кажете добровољци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је нешто добровољаца и у тој јединици са водом гардијске јединице било је и резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И резервиста?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, пошто је набројао да је било активне војске, територијалаца, да се лакше споразумемо, добровољаца, резервиста, ко је са њима командовао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стаматовић са резервистима и са активном војском.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок сарадник број 2 некад добио од мене наређење и ако јесте, шта је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па углавном када се креће нека акција, када си долазио са састанка или данас идемо или сутра припрема се акција та и та, у колико сати крећемо. Углавном када си ишао на састанак, а и Стаматовић је ишао, вероватно, па је онда, то је сазнање о акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али претпостављам, конкретно, конкретно, Ви да ли сте од њега добили какво наређење или је то било само тог типа, да сутра идемо у акцију, не знам ни ја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, баш тог типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел може сведок сарадник број 2 да опише моменат када је у Зеленој улици скоро погинуо са Мастикосом Драгицом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није проблем, могу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Изволи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам ушао у један део према часним сестрама у минско поље, нисам понео пушку, имао сам пиштољ и носио сам експлозив и хтео сам да експлозив активирам, упаљач или шибица, сада се тачно не сећам, био је влажан, нисам могао да упалим. И Драгица је ишла, пратила ме, нисам је ни приметио да ме је пратила, тако да ми је добацила упаљач, с тим да сам се ја касније извукао кроз једну, кроз један прозорчић од купатила, мали прозорчић, значи, 50, 60 цм, да скочим доле и доле су опет биле мине. Она је те мине покупила тако да ме је, уствари, она спасила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што је то важно?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па важно је због командне одговорности. Да ли је сведоку то неко наредио или је отишао самоиницијативно у ту акцију, луду акцију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је да се Часне сестре тај део горњег града како се зове, да се очисти.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ко ти је то рекао? Ко му је то рекао, извињавам се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па знаш и сам да су у Часним сестрама, да су пуцали на нас, да су «зенге» пуцале на нас и да смо морали то да очистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, да ли Вам је неко наредио да то урадите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па нисам ја сам кренуо. Било је ту који су нас пратили са митраљезима, ја сам улазио сам, значи, унутра, значи пратња, снајпер је наш, митраљез који је покривао улазак унутра. Наређење, да ли је од самог Станка или водника Стаматовића, то сад стварно не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Могу ли само да те подсетим да тај дан нисам ни био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Могуће је, кажем, стварно не знам, само акција је текла.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли смо пред саму акцију, на лијини, значи, били заједно, виђали се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како каже, њему нисам наредио, да ли је видео да сам неком другом наређивао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није то у питању више наређивање, него, одлазио си на састанке, значи увек си знао на који терен, шта морамо освојити и докле морамо стићи, отприлике, ако се може проћи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, председниче, то су била моја сазнања, што сам преносио, а да ли сам наређивао, ја сам ти јасан и гласан, Боки?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, Станко, ми смо, знаш и сам, увек када ти дођеш, ми нисмо ни ишли напред док ти не дођеш.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, и упознавао сам те шта је било на састанку, то је неспорно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шта је то?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је тачно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад ти говорим о наређивању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте непосредно, то можете у суочењу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сам ја имао некакав чин, тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислиш чин на раменима?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, иначе уопште, сакривен, несакривен, није битно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам. Уствари, нико од нас није носио чинове.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па сад ћеш видети да јесте.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па можда неко од официра, али ...

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, добро, питајте сведока, да ли нас је на правцу Зелене улице, понекад неко обилазио из штаба, можда Јакшић, Кресовић и тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јакшић и Чичак су нас колико се ја сећам, једанпут не знам Милан, али не могу се сетити презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је био заменик Јакшића у то време.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Јакшић имао чин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он јесте, чин капетана, али он малтене никада није ни долазио на прву линију, он је стално био у позадини.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок има сазнања да су они учествовали у директним борбама, на неким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јакшић, Чичак, Кресовић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За Јакшића, колико знам да није, али Кресовић јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где је учествовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна која им је била функција, Јакшићу, овом Чичку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јакшић је био командант ТО, Чичак заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није нам рекао за Чичка.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чичак, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик, то нам је рекао, немојте да понављамо Станко.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ајде да ставим руку на срце, да ли смо их некада прозивали што нису учествовали у борбама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам те разумео?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли смо их некада прозивали што нису учествовали у борбама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се сведок сећа да је на наш правац Зелене улице дошла нека друга јединица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна која јединица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим да је гардијска, а ми смо отишли у правцу Светозара Марковића.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато име Зјајо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зјајо Мурис?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел то та можда јединица његова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим да је он био преко пута с десне стране наше и с нама заједно до тада.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: По чијем наређењу смо премештени са тог правца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао сада, знам да смо добили наређење о повлачењу и дошла је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево завршавам, господине председниче, што се тиче овог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим праву сврху ових питања. То ми је јако далеко од онога о чему ми овде расправљамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па говори се да сам ја био командант, командир, заменик, хоћу сад да идем хронолошки, ја нисам био тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ових питања да ли је дошла јединица гардијска, ко је њоме командовао, Мурис Зјајо, није Зјајо итд., не видим ја ништа, никакав одговор, ни Ви нисте добили овим питањима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ви, ни ми.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја јесам, ако Ви нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми нисмо, зато не видим праву сврху тих питања, ограничите се на питања која су овоме релевантна, дозволићемо их, уколико није већ на њих одговорио, у супротном, нећемо дозволити. А нећете ни Ви добити одговор.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли ти је на правцу Миловог брда неко издавао наређења, конкретно ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па заједно смо ишли, значи ти си био вођа те групе, знаш и сам да си био вођа наше групе. А с нама је одозго с Миловог брда значи ишао је и Стаматовић и ту је нешто мало био рањен, он и Драгица се повредила, јер је радила с експлозивом па су се повратили касније.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли тврдиш да смо до 18.11. нон-стоп били заједно? Значи од Миловог брда па до центра града?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако ниси видео да командујем нашем јединицом, да ли си тих задњих дана, значи борби, видео да командујем ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Неком другом јединицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао. Рекао је: ти си био наш вођа.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То са другом јединицом, када си био са нама, ниси могао другом јединицом командовати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па питам га председниче, што сам ја као, он каже да сам био Мирољубов заменик, па можда сам командовао неком другом јединицом, да ли је то видео, да ли је то чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да. То сам Вас питао и ја сам Вас то питао, везано за Мирољуба, а шта је са Станком, ако је постао заменик, добио неку вишу функцију заменика команданта ТО?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сви су они остали у својим јединицама, значи то је у оквиру јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своје јединице.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Драгица по теби важила за храброг борца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је довео Драгицу на наш правац, односно у Зелену улицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је то важно, господине Вујановићу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте одговорити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим, не бих знао стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нам није битно ко је довео.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам да је дошла као медицинско особље, да је припремљена за то, а она није хтела да буде, да ја неког превијам, идем да се борим, то је изјавила.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То говорим, председниче, зато што знам да је он довео.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: А одакле би ја Станко, Драгицу довео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није битно, уопште нас не интересује ко је довео тамо, не интересује нас.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок може да се сети где је био и шта је радио 19. новембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причао нам је о томе, то би било само понављање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у касарни видео Јакшића и Кресојевића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Рекао сам да сам видео Кресојевића, а сад за Јакшића нисам сигуран, могуће је да је био, али Кресојевића сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у касарни било официра око аутобуса?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја када сам био, ти сви исти официри су били на платформи бензиске пумпе у кругу касарне, значи, било их је више, није само Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него их је било још?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, седам, осам, мислим, било их је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си видео да Кресојевић или неко други од нас од територијаца разговара са тим официрима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си ти неког питао у касарни шта ће бити са људима у аутобусу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си видео да је било неке свађе између официра и неког од Вуковарчана или добровољаца у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Терзић Ђорђа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислиш на овог нашег Вуковарчана?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, што је радио у Борову, био је неки шеф, ако је то тај.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли га је видео у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стварно се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је видео, ја се извињавам, ако је ово питање било, опростите, да ли је видео да је било неког извођења из аутобуса, рођака, пријатеља у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел није видео или није било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам видео, можда је било, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато име Вранчић, презиме односно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Вранчић, има их више, Круно и један не знам како се други зове.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јосип, фудбалер.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Судија, мислиш?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Судија, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, играо је са мном фудбал, некада, један и други, старији и млађи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си њега можда видео у касарни у аутобусу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, не сећам се стварно, не сећам се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, господине председниче, ја му објашњавам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да Вам објасним зашто спомињем Вранчића, тог, пошто ни он нема ту у списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам тог Вранчића ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га извели из аутобуса?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, он каже он није видео да је било неког извођења, добро, нека то буде Ваш коментар.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Бору Јањића, пумпацију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си њега видео у аутобусу?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А у хангару?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си видео неку препирку?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео?
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је видео неку препирку између мене и господина Шљиванчанина?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је малопре.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок сарадник број 2 имао некакав посебан разлог за одлазак на Овчару?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па нисам имао неки посебан, пошто сам отишао из касарне кући, значи ...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, рекли сте нам, нисте имали никакав посебан.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А да ли му је неко од ове двојице што је дошао код њега, рекао разлог за одлазак?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тај ауто с којим су отишли био власништво војске или неки лични ауто?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, то је ауто из града који је Стаматовић купио и он га је возио лично, плава «128».
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, кроз тај разговор, господине председниче, питајте док су ишли према Овчари, да ли је можда у том разговору Стаматовић поменуо да је добио неко наређење од некога, где, тамо или слично томе?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, мислим, колико ја знам, не.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок сарадник број 2 тукао неког у хангару или испред хангара?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је служио војску?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си служио војску?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Служио сам, нормално.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је користио таква возила у војсци која си видео приликом одласка аутобуса на Овчару?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та возила која су била између аутобуса?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам у касарни, да Вам кажем од тих аутобуса ...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли су поред Ваше куће?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да, било је возило тај цип «пух», у касарни је било код аутобуса тих и мислим да је «бов» био, а ко је користио не знам како мислите ко је користио?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о возилима која су била са аутобусима, била су између аутобуса, тако смо схватили?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Цивилна, цивилна возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за цивилна рекосте да су после била цивилна за том колоном аутобуса?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А између аутобуса у тој колони, била су нека војна возила, ја сам тако схватио јуче Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која су то била возила, каква, ципови, голфови или каква друга?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био је «бов», био је «пух», тај цип како ја кажем, па јесте цип, уствари. И сад не знам још које возило, иза аутобуса су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Служили сте војску, па да ли знате, ко је користио та и таква возила у војсци, тадашњој ЈНА? Да ли то знате? Да ли су неке посебне јединице, неке команде, или је то било уобичајено возило свих родова и служби ЈНА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Бов је наоружан, то је оклопно возило, наоружан је, виђао сам и са обе стране топове, са митраљезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које су јединице користиле та возила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не бих знао, баш, која, ја сам био у армији телепринтериста, везиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али то, малтене, све јединице користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом доласка на Овчару, на даљину од 50-100 метара код хангара било других објеката, типа кућа, барака и тако слично нечему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим да је иза хангара било неких барака, шупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Милорада Војновића, Вукашиновића, Каранфилова, Срећка Борисављевића, Панић Миодрага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да не зна.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје, не да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За Срећка Борисављевића сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Он је, пошто је био безбедњак, за њега сам чуо, а чуо сам и за Војиновића, али га нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви нам рекосте јуче, једино сте знали и познавали Шљиванчанина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шљиванчанина, Бојковскога, Тешкића сам упознао на крају и Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад све остале не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам никада ни одлазио у те штабове, стварно никада нисам био.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли то значи да их никада више није упознао? Ни после пар година на прославама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не знам на кога мислиш, Тешића, то сам рекао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, Борисављевић, па Каранфилов, па ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Каранфилова не, никада, никада, не знам ни како изгледа човек, ни, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Мирка Љубишића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мирка Љубишића?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислиш овог нашег из Вуковара?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја га нисам видео, можда је био, али нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје сина од др Иванковића? Џо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он некога изводио, одвозио, у том смислу, можда и убио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја га нисам видео на рупи, али сам чуо да је извео, нисам видео али сам чуо да је извео професора Личина Живка и његову супругу, да их је одвео кући, наводно, да су они кумови или тако нешто, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули, тада, те вечери?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, то ми је причао баш лично он након извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок сарадник број 1 осим тог «шкорпиона», можда имао још нешто од наоружања, можда се сетио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било извођења, не знам да ли је ово било питано, да ли је било извођења заробљеника док је био попис заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим, нисам чуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када је војна полиција истерала све их хангара, да ли је пред вратима била и даље гужва?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли може да каже, где стоје људи које су они одвајали, унутра или напољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, рекао је то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немојте да понављате.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су ти који су их одвајали, значи, да убројим тебе и Ђеву и Каменог и не знаш ког си све набројао, да ли су ту сви око њих или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сви?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ти који су одвајали, значи, сведок сарадник број 2 је одвајао, Камени је одвајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи ту са њим, Ђево, Камени?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли стоје ту крај тих одвојених?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је није дуго трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То одвајање, мислим то одвајање што се одвајало, да се као врати у «Велепромет», то није дуго трајало и када су их изводили, сви су изашли напоље, опет. И Камени, и Стеван Зорић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И тој групи, колико се не варам, каже да сам ја наредио да уђу у приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да сам ја наредио тој групи да уђе у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, када се хангар отворио, ти си ушао унутра и рекао иде прва тура, одмах ова до врата која је стајала прва. Никакве присиле, то су ушли сами.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сам ја неког одвојио од пријатеља, познаника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је неко од војних полицајаца, старешина, спречавао тучу у шпалиру или у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У шпалиру не, колико сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: А у хангару, једино када су нас истерали, онда нису дали да се више малтретира и да их туку.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок може да одговори, када је видео да Драгица постројава један вод и одлазе према Грабову, пошто је она добровољка, да њу или тај вод неко води на Грабово?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Е сад не знам тачно да ли су отишли пешке, пошто је доле мало ниже, значи, ниже од хангара према Грабову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, био је трактор.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Е сад, да ли су отишли трактором или скроз пешке, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си видео да ли се после тога Драгица можда враћала или си је затекао тамо на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Затекао сам је на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је све време тамо остала до краја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја када сам дошао била је тамо, значи ја је више нисам виђао овамо код хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда остала са Вама до краја тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рупи, јер схватио сам да сте се заједно са њом вратили са Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у току боравка на Овчари, значи на Овчари, а пре довожења заробљеника разговарао с неким шта ће бити са заробљеницима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па у почетку се причало да ће као ићи за Митровицу, углавном за Митровицу, а неки да се враћају на «Велепромет» на поновне претресе и испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније? Исто тада, док још није та тура одведена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што Вас пита Вујановић. Да ли је било приче шта ће бити са њима? Рекли сте, у почетку је било то, па Вас ја питам, а касније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не нешто званично, посебно, углавном ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нам да сте схватили шта ће бити када је трактор отишао пут Грабова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли то значи тек када си отишао на рупу да си сазнао да се људи стрељају?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па онда ми је било јасно све да ће бити стрељани.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна, да ли види, ко све одлази за трактором или испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам, знам да је било кола испред, а ко је улазио, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекао је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок може да каже, да ли приликом уласка заробљеника у приколицу, он или неко други, броји те заробљенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се тога да је неко бројао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у свакој тури ишло више аута или само ја како си једном навео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У једној тури, када си ти дошао, у једној од тих тура си дошао сам и обишао си приколицу и онда смо ми кренули за њом када ме Кресојевић позвао да идемо пратити ту приколицу, значи, више нико није био осим нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сад, сад нисам сигуран да сам Вас добро разумео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ишло је у тим турама, увек су се враћали по двоје, троје, кола који су пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та аута која су одлазила, она су се и враћала?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Па сад да ли су друга аута, пошто је било пуно аута, не могу када нисам био напољу онда не могу сконтати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него шта Ви рекосте, у једној од тура се Станко вратио, ушао у приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Потом је обишао приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обишао приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, приколицу није нико ни пратио и онда нас је Кресојевић позвао да идемо пратити приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А обишао приколицу и ишао испред трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Испред, али брже, отишао је далеко испред приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је видео да су та аута имала упаљена светла приликом одласка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па мрак је био, морала су бити упаљена.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок каже да је видео Драгица да одлази са водом према Грабоцу, да ли је виђао приликом одвожења заробљеника из хангара, добро, то сам питао, извињавам се, пардон. Да ли је одговорио с којим аутом су отишли он и Јовица и Кресојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад када му Јовица саопштава да је неко побегао, да ли му у ауту можда прецизније говори одакле је побегао заробљеник?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, он је рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче у том смислу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, он је рекао одмах у хангару, каже побегао је неко, не знам да ли са рупе или из тракторске приколице, није одређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ауту није било никакве друге приче, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли још неко иде за њима, значи за сведококом сарадником број 2 и Јовицом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Чекај, стани, или испред њих, ако се сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овај аутомобил за трактором, а који је Станко обишао и отишао брже испред, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, да ли то значи да сам ја отишао пре њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да сте обишли трактор и како рече, одјурio.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се јасно види приколица испред њих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је неко могао искочити из приколице а да се то не примети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па због чега, председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко могао искочити, откуд он то зна, да ли је неко могао искочити, а да се то не примети?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јасно је видео приколицу, светла су била упаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том њиховом случају да ли је то могуће?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Не да ли је могуће, да ли је приметио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром на удаљеност, осветљење, то, дакле у овој ситуацији, када Ви пратите приколицу, да ли је могуће да је неко искочио, а да Ви не видите то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ми када смо остали у ауту на путу, када је ишао преко блата, преко њива трактор, онда је могуће, пошто нико није везан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од тог тренутка па надаље је то било могуће?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада претпостављам да не, јер сте иза, осветљавате са фаровима?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да господине председниче, он говори да иде са приколицом до асфалта, онда иду пешке, а пре говори да аутомобили прате до рупе приколицу, сада ми ту нешто није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио нам је он то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: При доласку Боре и Јовице на рупу, да ли се организује нека потера за тим одбеглим и колико то траје, ако је већ организовано?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Колико се ја сећам, није била никаква потера.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли ти је Јовица у том смислу нешто говорио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где престаје тај пут, па идете пешке, где се заглављујете са аутомобилом, кажем ту где престаје тај пут, тврди, претпостављам асфалт, да ли је ту било какве страже? Људи који су стражарили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи било ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја сам видео на ћошку једнога, а сад да ли је било којег још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног? Да ли знате ко је то био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питања?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Имам, имам, имам. Када се врши стрељање које ти видиш и у којем ти учествујеш где је Јовица ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где је Јовица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, када си ти изашао из тог вода за стрељање, где је онда Јовица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па нисам обраћао пажњу где је био, да ли је био, углавном био је ту негде, није се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели у стрељачком строју га нисте видели, то сте нам рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је имао од наоружања Јоца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, ми смо углавном имали аутоматске пушке, вероватно и он, ја опет кажем, ко је шта, какво наоружање, униформу, углавном сви смо имали оружје.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, питајте да ли је можда у једном моменту и Јовица наређивао да се стреља?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се, стварно се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок сарадник број 2 видео да сам ја имао нешто од наоружања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па мислим, Станко, да си имао «шкорпион».

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, сад ме интересује овако: да ли може да опише рупу, не да је нацрта, него да ли је то било засечено са све четири стране, онако оштре ивице, или је то било нешто благо, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Разумем. Знам да је рупа, али какве су ивице, вертикалне, сто-посто нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или косе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли деловала правилног облика или неправилног облика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па она је, онако у коцку била, а то да ли је исечена равно, не знам да ли та кашика тај лук може равно ископати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам мислио буквално равно, ево да га питам конкретно: да ли може у ту рупу ући тенк?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Како да не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како може?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па могао је ући тенк.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како може ући тенк?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па рупа је негде 7 x 7, 7 x 8, може ући тенк.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па сам си рекао ивице су равне, како може тенк?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, због дубине, оштрине ивица, у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па рекао сам не знам какве су ивице, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је дубина по Вама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је тешко проценити, пошто је са стране била набацана земља, по мојој процени, 1,40, 1,30, тако негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дубље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сам по мојој процени, али кад гледате са стране ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли је ли било тела унутра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, како бисте описали испуњеност рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па било је, оно што сам Вам већ рекао, тих неколико приколица пре, било је тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда по рупи, да ли је рупа до ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Свуда, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само у неком делу, на левој страни, на десној страни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда, дакле?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли има сазнања ко је ископао рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато име Папић Чедо, капетан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, први пут чујем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тај багериста што је довео багер и затрпавао заједно с тобом, био цивил или је имао униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то се не сећам, да ли је имао цивилно или ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човека не познајете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли приликом доласка багера види некога да га доводи или долази сам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Колико се ја сећам, али мислим да је сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у пратњи никаквог возила, ништа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Колико се ја сећам да је сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок видео док није отишао на рупу, да се врши нека допуна муниције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислиш испред хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи је донешена муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сада не знам тачно, да ли је то с аутом или с комбијем, то стварно не могу, углавном по ту муницију је ишао Бакић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Бакић Миле, он је једино тај комби возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, откуд Ви знате да је Бакић ишао по муницију, јесте возио комби, али?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па причало се и чуо сам, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па од присутних тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док сте били на рупи ту се причало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, па и касније се причало да је Бакић отишао, одвезао је тих 4-5 војника и онда је довезао те што су били заробљени, те које је возио у «Велепромет» и у повратку је, наводно, донео муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај комби долазио на Грабово, на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам да ли га је ово питао: да ли сам и ја био присутан када је Мирољуб разговарао, наводно, са официрима, први пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Први пут, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али други пут, да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Други пут, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактор није ту кад је «бов» дошао са овом двојицом и када они разговарају са Станком и са Мирољубом, трактор није ту, где је трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Трактор није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Трактор је још на Грабову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још на Грабову?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је наредио да та четири војника одвезе Бакић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто сам ја био у хангару, уствари, онда нисам ни видео када су одвежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте чули причу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Јовица Кресојевић приликом доласка по тебе улази у хангар и говори да, односно ти си рекао ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас Кресовић позива да идете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару? Па је дошао, то Вас пита Вујановић, он је био ушао у хангар, дакле и разговарао са Вама у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли том приликом још неком то саопштава да је неко побегао и да пође са њим, сем Балобана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, то сам само чуо од Јовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се приликом доласка Јовице врши утовар или је то већ био готов утовар и да ли је то онда пета тура, пошто је рекао да је испратио три-четири туре док је дошао Јовица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може он то да определи, поред нашег настојања да то прецизира.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то сад баш, да ли је трећа, четврта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је после одласка официра било извођења заробљеника, туче у хангару или стрељања пред хангаром мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је после и прве и друге туре официра, било извођења и премлаћивања, извођења напољу, евентуалног стрељања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, рекао је да је било само та два случаја да је он видео и то је било још знатно раније.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било извођења у смислу премлаћивања заробљених док се одводе тамо, док се група нека њих одводи на Грабово, да ли се туку ови који су остали у хангару, чији се број нон-стоп смањује?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, туку се унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више нико их не дира?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли после тог догађаја одлази негде од куће и да ли говори с неким о догађају шта се десило на Овчари? Значи дан после тог догађаја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То се баш не сећам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сутрадан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па оно између себе који се знамо, који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање је, да ли сте разговарали сутрадан са неким о том догађају од синоћ, то Вас пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна ко је обезбеђивао људе, пошто је он био тамо близу, људе, цивиле који су долазили из града на «Велепромет», да буду смештени, испитани, ко је њих обезбеђивао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислиш ко је тамо распоред правео?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па и распоред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Жигић и Велебит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је обезбеђивао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не њих, него све те људе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, тамо је на «Велепромету», они су имали своју ту позадину, стражу, значи људи који су били, углавном, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можеш ли некога да наведеш, да именујеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па био је тамо Јовица Радан, Боро Крстић, овај, па углавном су Вуковарчани били, Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, он је и сад у Вуковару, хармоникаш је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је још који пут сем тих пола сата што је био, одлазио на «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Одлазио сам када сам возио једног рањеног у Негославце, ту сам прспавао у «Велепромету», пошто је била ноћ и ноћу се није смело возити.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко му говори за селекцију у «Велепромету» или је он то видео или учествовао у том?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам учествовао, него сам видео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок чуо да је на «Велепромету» било убијања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, чуо сам то накнадно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога си чуо и ко је убијен, знаш можда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када си ти и Јовица запели, нисте могли даље аутом, да ли су други од вас могли пролазити према рупи аутомобилима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не знам како сте Ви прошли, вероватно сте траговима ишли, али онда када смо ми ишли, није се могло даље ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли до краја асфалта и одмах заглавили. Пита Вас Вујановић, да ли је то сад на неком земљаном путу да ли се од Вашег аутомобила могло, да ли су због Вашег аутомобила заглављеног, могли пролазити према Грабову неки други аутомобили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, не знам ни ја тачно, то је била нека соја или уљана репица, није нека висока, али вероватно да су јача кола могла проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Чији је био «Југо» црвени, када си дошао на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам стварно ко је возио црвени «Југо».

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си се бавио земљорадњом, јеси имао њиву?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Имао сам ја њиву, али нисам обрађивао земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад ће, са два питања одмах ће бити јасно. Да ли је то тежак трактор и приколица «змајевка» си рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јашта је, јесте, тежак је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли у блату приликом хода прави дубок траг?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па требало би.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па је ли прави или не прави, ти си се бавио земљорадњом, знаш ваљда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ако је блато, онда прави.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е добро. Да ли тим трагом за том приколицом и трактором може ићи било који луксузни ауто сем ципа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та питања јесу можда интересантна, али нису за овог сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али добро је питање моје, признајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добра су питања.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Приликом одласка са Овчаре у Вуковар где је одлазио Стаматовић, Драгица, је ли остају код тебе Драгица и Стаматовић или негде одлазе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам сигуран да ли су остали код мене, стварно то нисам сигуран, али главно смо дошли до моје куће. Е сад, да ли су остали то се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте коментарисали у вези догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико имате још тих питања, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево имам још једно двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте ограничите се на битна питања.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче, мени је ово све битно. Па још једно 10-15 минута, јел проблем? Је ли може после паузе, није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу.

Председник већа у 11,35 издаје

НАРЕДБУ

Прекида се суђење на 30 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим колегу Калања ту, пардон, не видим ни колегу Ђорђа Мамулу. Добро. Остали су ту.

Присутни су сви изузев браниоца адвоката Мамула Ђорђа, доведите сведока сарадника број 2, па да наставимо са његовим саслушањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу Ви имате још питања, колико сам схватио за сведока сарадника, па дођите да наставимо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок Драгица и тај с ким је отишао са Овчаре, да ли су нешто коментарисали у вези тог догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било какве приче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутомобилу о тим дешавањима? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се од тог догађаја па до данас, или пре него што ће бити ухапшен, чуо или видео са господином Стаматовићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је био или разговарао било с ким од официра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Милета Мркшића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, само сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро лично га не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у Негославцима док је он боравио у Негославцима, био неки штаб и ко је био, ајде да назовемо, командант тог штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је био штаб?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ако је био штаб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам у Негославцима боравио, значи, негде почетком седмог месеца и почетком осмог месеца, знам био сам месец дана у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тада постојао какав штаб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, била је тамо, они су основали у селу полицију своју, е сад ко је био ту у то време командант, било је нас Вуковарчана горе који смо, један део Вуковарчана је било и из других места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант ту, или командир?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Командир полиције је био Марко Сувајцић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувајцић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, али он је погинуо негде на Вучедолу, у акцији.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је био тамо Јовица Кресојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Кресојевић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим да у то време он није ни био док сам ја био тамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па када га први пут срећеш тог Јовицу Кресојевића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па срео сам га у току рата, у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у току рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, он је био ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је био са Негославчанима. Значи када сам ја отишао на Петрову гору, с Петрове горе у Борово село, из Борова села опет у Вуковар, а он је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата био са Негославчанима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са Негославчанима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта подразумевате под тим Негославчани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је село, они су имали своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Негославци су село, кажете они су имали неку своју полицију, а сад ово када кажете, он је био са Негославчанима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли је био њихов командант или командант везе, углавном нешто је био у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, те полиције, или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали неку ТО?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Само своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославаца, рецимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу, шта је он био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па кажем Вам, када сам ја био у Негославцима, он није онда био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није онда, али касније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Касније, ја сам чуо да је био командант села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: По самом завршетку, значи 18. или пред сам завршетак 17., ко је спроводио цивиле из града према «Велепромету»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је спроводио?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био задужен за цивиле из града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из града?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао, стварно, ко је био задужен.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да га подсетим? Можда Јакшић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим, могуће, али не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је лично Камени био са нама на ослобођењу Миловог брда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Камени? Камени је био, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када смо пребачени из Зелене улице у Светозара Марковића, како си рекао, значи говорим ти, говорим сад ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет се враћате господине Вујановићу на неки сет питања, чини ми се, чију сврху баш много не разумем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је споменуо конгрес школу, због тога хоћу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Споменуо је конгрес школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли смо били до конгрес школе или смо пре конгрес школе скренули десно према брду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што има то везе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па зато што лаже, пре школе смо скренули десно, пре школе смо скренули десно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али ја сам претрчао преко ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте одговарати, не дам, не дозвољавам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пошто каже сведок да ми је Сарапа, било је два Сарапа, не знам на којег мисли, био мој заменик, да ли у мом одсуству Сарапа ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарапа?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Сарапа Ђорђе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарапа Ђорђе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он у мом одсуству командовао или давао наређења Бори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, није ми само јасно, можда сам пречуо, она четири војника, ко је њих одвојио и ко их је одвезао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су се они сами јавили војној полицији, објаснио је да су заробљени.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко их је одвезао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да их је одвезао комби, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На «Велепромет».

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли те неко спречавао, да ли си се ти, уствари, мене или Мирољуба плашио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли икада упознао Хацића, Хацић Елвира?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Кога Хацића?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, Хацију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си га икада упознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, нисам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на Овчари тада, тај дан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја нисам познавао тога, знам да је био бацачлија, али нисам га виђао лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га упознали, па то може да значи више ствари: лично познанство, ја сам тај и тај, ја сам тај и тај, а друго је ово познанство из виђења, знам ко је итд., знам како изгледа, знам о коме се ради, па Вас у том смислу питам: да ли сте познавали Хацића у том смислу, да знате то је Хацић Елвир? Видели сте га, неко Вам је рекао да се тај човек зове тако и тако, разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Разумем, разумем, али ја се не сећам да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао је сведок да је било Негославчана тамо, пошто је он био у Негославцима и познаје доста Негославчана. Да ли може навести неког ко је био на рупи или пред хангаром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На самој рупи нисам видео Негославчане, а око хангара их је било пошто су они држали испред Овчаре, значи, улаз у Вуковар, то је њихова линија била.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кога је видео од Негославчана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не бих се могао сетити, али било је, знам да је било Негославчана, али баш поименце како се ко зове, то ми није у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још питања, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад, још мало. Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате више питања, станите за овај пулт, окрените се лицем у лице један према другом, господине, немојте се руковати, немојте, немојте контакте те врсте да остварујете због ових људи који сумњају, изволите реците му сад у лице шта имате да му кажете. Рекосте малопре «зато што лаже». Реците му шта то лаже.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Боки, ја сам био на Овчари, Рекао сам и видео си из мојих списа колико сам био. Причало се, свашта се причало, да је побијено 200, 500, 600, ти си се лично мени, Боки, похвалио, не да си убијао, него да си клао, да је скуп метак, да је боље клати него убијати и објасни ми само, која то будала може да нареди да каже заробљеницима да легну, па да им се пуца у потиљак, због, како си ти рекао, уштеде муниције? Па зар се не пуца и овако и овако исто, ако ти кажеш по један метак, зар се не пуца и овако и овако исто? Каква уштеда муниције, о чему причаш ти?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја док сам био, значи док сам био на рупи, стрелјани су, били су у лежећем ставу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па која је то будала наредила, молим те, реци сада пред овим већем, реци.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Малопре си рекао да не знаш ко је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али ти си им наредио да легну, било је питање, ко је командовао, са пуцањем то и није било неке команде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па што не кажеш ко је командовао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па рекао сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Реци бре истину, шта се бојиш, не бој се.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бојим се ја никога, немам шта да се бојим, ја говорим истину, значи, немам чега да се плашим. Рекао сам да си наредио да легну.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А за пуцање нисам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За пуцање и није било неке команде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел сам ја пуцао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја те нисам видео да си пуцао, то нисам видео, али си био тамо на рупи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Боки, јеси се мени лично хвалио да је Драгица полудела када сте у «Велепромету» изводили и стварали хаос у «Велепромету», да више не знаш шта да радиш са њом и да си ми се хвалио да си спавао са њом? Је ли истина то, Боки? Шта се смејеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То први пут чујем те глупости, стварно, мислим да сам спавао са њом. Драгица је иначе код мене била и после свега тога, после пада Вуковара, на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, немојте то објашњавати, то нас не интересује.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Долазила је код мене кући и чак обилазила и била код моје жене у Београду док је била у избеглиштву.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ти знаш да ја имам касете, Боки, после ослобођења, отварања таксија, отварања «Кинга» и тамо шта си све говорио, јел знаш то? Па све ово што си сад рекао је лаж и све што си говорио да је други убијао, то си ти убијао, лично си се хвалио, ја ћу ту донети касете, Боки и завршићеш тамо с нама. Слушај ме, ако је то тако било, онда реци барем ко је, немој измишљати, немој прескакати нека лица, шта је радио, рецимо, Јовица Кресојевић после рата, да ли знаш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био је у команди.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел био неки безбедњак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто смо га зезали да је њушкало, да је ДБ-јац, да је овај, да је онај, је ли тако? Ја и ти лично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па што онда прескачеш у неким моментима тог Јовицу Кресојевића, зашто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па споменуо сам га да је био. Нисам га изоставио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знаш шта хоће суд овај овде, да види ко је наредио, ко је дозволио све то стрељање, ко је то организовао, одакле је почело. Јел се слажеш са мном да се војска заштити, да овај суд овде војску заштити због Србије и Црне Горе? Да се свали све на територијалце? Јел се слажеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па нисам сигуран баш у то, јер ја сам их споменуо да су били и официри, и са «бов»-ом и са ципом, значи, ако је то сваљивање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Боки, жао ми је што лажеш, јако ми те жао што лажеш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знаш Станко да не лажем, знаш и сам да не лажем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па знам, човече божји, да сам био, ја не кажем да нисам био, у сведочењу пре него што ћу прочитати ово твоје све. Ја сам рекао да сам видео у хангару официра некога и још некога, не могу да се сетим кога, ето сада видиш, то си ти био. Још је неко био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам био, значи, официр?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, не, поред тог официра што је пописивао, нисам видео чинове, био си ти и још неко, али пре твог исказа и полиција тог момента када сам ја био, није Боки дозвољавала у хангар. Није, а после шта се десило ја не знам, шта је било и у све то си ставио моје име, због чега, јер због Тужиоца, због заменика, због чега Боки, брате мили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добро знаш да си био на рупи, били смо заједно, био сам и ја, био си и ти, све што сам набројао је било. Овога кога нисам препознао, не могу рећи да је био, ако га нисам видео или препознао сто посто.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Боки, нисам био на рупи, нисам ишао са сваким аутом, сад си рекао да се тешко могло пролазити и могао је само цип тамо проћи, јер си рекао сам да су били дубоки. Зашто причаш да сам ишао за сваком туром, када нисам ишао ни за једном? Камени је у свом исказу рекао да је ишао и да је запео, то си потврдио и сам, шта ти је сад одједном, ја идем за свима, пази, по твојем ја сам утоварао, наређивао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ниси ти утоварао, него сами су улазили, ко год је рекао да је неко тучен и утоваран, то је лаж, али знам да су сами улазили. И био си нормално на рупи са «Вектром», сада куда си ти прошао, да ли си обишао тај, то је мали брежуљак био, лево или десно, то не знам тачно и црвени је «Југо» био када сам дошао с десне стране паркиран, мало даље од рупе, рекао сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питам те само, је ли «Југо» отишао пре свих, рецимо пре тих трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То стварно не бих знао, јер ја сам отишао задњи значи са тракторском приколицом, значи једни су стали у кашику, једни су се закачили на степенице од багера и дошли смо до хангара.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па немам председниче, више питања желим му све најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, хвала. Укључите, укључите микфон, колега.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако могу само једно питање Станку Вујановићу а односи се на питање које је он поставио сведоку сараднику, ако дозволите? Сведок је питао, тј. оптужени је питао сведока да ли је тукао неко лице испред хангара, питам ја сад овде оптуженог Станка Вујановића: да ли је он видео да је сведок тукао неко лице испред хангара?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ланчужанин? Да ли имате питања, господине Ланчужанин? Да ли имате што да питате сведока сарадника?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Питао бих сведока, колико је далеко положај његове јединице био од моје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, углавном нисмо били близу, то је било неколико улица размака.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Колико метарски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико улица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па добро, неколико улица, да, најближе смо били када смо се састали горе на Миловом брду, ово је друго, уопште се нисмо виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи на Миловом брду смо се састали први пута, твоја јединица и моја, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачније преко пута конгрес школе у оном магацину где су пиво продавали, то је тај потез према Миловом брду, Пионирска улица, уствари.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А када је први пута видео Кинеза, када га је уопште упознао и први пут видео у животу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Кинеза сам видео лично на Миловом брду.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је први пута си га тада видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Не, лажем. Видео сам га први пута у седмом месецу када сам био у Негославцима.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: А Драговић Предрага, Цецу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Цецу сам видео у току рата.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Где, у којем периоду у току рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На Миловом брду.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На Миловом брду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро. Пошто си рекао да си видео Катић Слободана три или четири дана после дешавања на Овчари код мене у штабу, у којем штабу је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па мислим да је оно твоја кућа, она нова што није била ни сређена. У твојој новој кући.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У мојој новој кући?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ако је то била твоја кућа, сад нисам сигуран.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је било три или четири дана после Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад, не знам тачно, али могуће, да, пар дана после.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Везано за дешавања у касарни, да ли си сто посто сигуран да си мене видео у касарни тај дан ујутру до подне или је можда неки дан пре тога био, или неки дан после? Да ли си сто посто баш мене видео у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то баш тај дан?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Баш тог 20. када се десила Овчара? Да ли то можеш са 100% сигурности да тврдиш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па баш са 100% не могу да тврдим, али ипак мислим да сам те видео у касарни. Јер то је ипак била и маса, углавном, у самој касарни, пошто је ту близу и «Велепромет» и сви ти људи који су долазили аутобусима, излазили, значи морали су проћи покрај самих тих аутобуса и сваког је интересирало, махом сви су долазили да виде заробљенике.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А када си ме први пут видео на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па када сам дошао, видео сам те на Овчари. Знаш да смо били заједно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи, ја сам дошао по твоме, пре тебе на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро. Колико пута си ме укупно видео на Овчари и на којим местима на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па видео сам те испред хангара и у хангару, значи улазио си, излазио си, ту сам те видео.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И нигде више?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Је ли то мрак, сумрак, дан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па видео сам те и оно у сам сумрак и на почетку самоме.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли си ти видео да ли сам ја некога тукао тамо у хангару или малтретирао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли си видео с ким сам био на Овчари, ко је био са мном у друштву, у чијем окружењу сам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па био си једно време са Станком, Мирољубом и углавном некада чак и сам, улазио си, излазио си, сад.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ниси ти видео Кинеза, Цецу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Цеца је био тамо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мирка Љубишића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у друштву са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Кинеза сам видео, Цецу сам видео, Љубишића се стварно не сећам, мислим не сећам се тог Љубишић Мирка, знам га.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А Марета, јел познаш Марета Љубоја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Марета нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли си приметио да је било ко од мојих сабораца тукао тамо у хангару, или ван хангара или малтретирао некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па колико се ја сећам, да је Цеца био у том шпалиру.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У шпалиру да је био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, немојте господине Ланчужанин да понављамо питања сведоку сараднику.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, ја се извињавам. Да ли се прецизно може сетити, када је прва тура заробљеника отишла у правцу Грабова? Колико је могло бити сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је и то.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је био потпуни мрак или је био сумрак или ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Светла су се упалила, значи, по мојој процени, негде пет сати је било, можда који минут више, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пошто си рекао да сам издвојио ја тамо пет или шест људи, препознао си Шарека, да ли си још некога препознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јарабека, Гаврића, знам да си неколико, пет, шест, седам, осам, не знам тачно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли си препознао да је у тој групи био и Цига, Андрија Међеши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Међеши Андрија, управник «Гранд» ресторана.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, Цигу сам ја становао у установи, да ли му је оно син с наочарима ...

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је та група била коју си ти одвојио, поред те коју сам ја одвојио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све та једна, прва група која је требала да иде на «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Е сад, пошто је видео да је сведок сарадник број 1 извео та два лица и ликвидирао вани, претпоставља се, није он видео да је ликвидирао, али претпоставља се, да ли се то десило пре одласка прве приколице или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, да је то било знатно пре.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Знатно пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре доласка војске, војне полиције у хангар која Вас је, наводно, истерала.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па пошто је изјавио да је отишао са Гицом, Јовицом, Балабаном на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не са Гицом, него Балабан, ја и Јовица смо отишли.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па како је Гица отишао на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То нисам видео. Па ја сам Гицу тамо само видео, значи Гица је био пре него што си ти дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је отишао тамо, то не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте затекли тамо када сте дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је Гица можда отишао црвеним «Југом»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим, када ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте питали?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је можда отишао са тим црвеним «Југом»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је бих знао, јер већима времена, то сам већ рекао, да сам био у хангару, па нисам видео ни прву групу, видео сам само кола и светла да прате испред и иза, а ко је био унутра, то не бих знао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: С обзиром да си рекао да су сви који су били на рупи морали су да пуцају, претпостављам зашто су морали да пуцају, да ли се односи и на ова два лица са којима си ти дошао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ђуро Балабан, он није пуцао, то знам зато што је стално стајао између приколице и трактора, то је мало даље, једно двадесетак метара од приколице.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А овај други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За Јовицу нисам сигуран.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли си ти икад био у некој завади или си се посвађао са Кинезом, јеси имао неки сукоб са њим, било када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, никада.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Шошића је рекао када си упознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Шошића си рекао када си упознао? Да ли је то питање постављено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем ни ја господине Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Када је упознао Шошић Ђорђа, када га је први пута видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шошића сам упознао, видео сам га и у касарни и испред хангара и у хангару.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, не, први пута у животу када си га видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је тада тај дан и никада више.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И знао си да је то Шошић Ђорђе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шошић, звали су га «Чича», мислим, препознао сам га, тачно где је стајао, то сам објаснио и то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, али звали су га Чича?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када сте сазнали да је то Шошић Ђорђе, да се зове Шошић Ђорђе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када смо дошли у суд у Нови Сад и онда сам га исто препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тада знате име и презиме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, али видео сам га на рупи где је тачно стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро то, али ово је нешто друго. Је ли истина да сте на рупи чули да га зову «Чича»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чича», рекосте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је питање када сте сазнали како се он зове, именом и презименом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Именом и презименом када смо били у суду у Новом Саду, када смо били приведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од тада га, дакле, знате по имену и презимену.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По имену и презимену.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Сведок је у својој изјави од 02.06. изјавио да у последњој тури тих заробљеника је било њих двадесетак и ту су пуцали неки добровољци које он не позна, а зна да су припадали ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему причате, о чему причате Ви?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У изјави својој од 02.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема те изјаве, која изјава?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Када је постао сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Има само изјава од јуче, значи оно што је јуче рекао, на томе се задржите, на томе се базирајте.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сам ја командовао тамо, било каквим формацијама, јединицама и издавао било каква наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На Овчари, то вече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да издаје било каква наређења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли по твом виђењу носим било какву одговорност за тај догађај на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео, нисам сигуран?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: За тај догађај по његовом виђењу, да ли носим ја ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он у ситуацији да цени да ли неко сноси одговорност или не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, по његовом виђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема везе.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро, суочићемо и Вас господине Ланчужанин са сведоком сарадником. Не, немојте се руковати сада овде. Реците му, господине Ланчужанин, да ли је тачно то што говори, то што казује везано за касарну, везано за хангар?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није тачно да сам га видео у касарни, јер нисам био тај дан до подне, цео дан, практично нисам био у Вуковару, дошао сам у послеподневним часовима. Није тачно да је Кинез био на рупи, јер Кинез је са мном дошао на Овчару, тебе сам затекао у расправи, тебе и Ћеве Зорића пред хангаром, значи у том периоду сам ја дошао на Овчару. Кинез је са мном дошао на Овчару, био 40 минута и вратио се. Дошли су Кинез, Маре, дошао је и Цеца Драговић, а вратио се и Мирко Љубишић са мном.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али ја сам ипак видео Кинеза на рупи.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У то си сто посто сигуран?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сто посто.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли те неко наговорио на то или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за касарну, господине, касарна је била пре подне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то је било пре подне. Аутобуси су дошли, не могу тачно рећи око 10,11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само: је ли тамо, није тамо, њега гледајте у очи и реците му, је ли био тамо или није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па по мом виђењу да си био у касарни.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: С ким сам био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам обраћао пажњу, стварно ко је с ким био, јер ја сам сам обилазио те аутобусе и то сам и навео.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Возио сам малог Тапа тај дан да му се извади гелер из образа. Тај дан сам долазио у Београд, зато нисам био и на моју срећу нисам био. Вероватно бих био увучен и ја у цео тај догађај. А вешто је и покушано да се увучем у тај проблем. Зато сам те и питао да ли по твом виђењу ја сносим било какву одговорност за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Не може.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добро једино то, али ово сто посто што тврдим да си био у хангару и испред хангара, то је тачно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли сто посто тврдиш да си ме видео у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад, од нас то је већ питање ...

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Или је то можда неки дан пре или дан после, могао сам бити с Шљивом, дан пре, могао сам бити и дан после, а ниси ме могао тај дан видети с никим у касарни, једино на «Велепромету» када сам тачно гориво.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: А знам да сам те виђао, сад да ли у «Велепромету», касарни.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У «Велепромету» си ме могао видети у осам сати, можда и пре, када сам тачно гориво, то је што си могао да ме видиш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И то је могуће, мислим, али знам да сам те видео тај дан, углавном до подне.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А реци ми сад, шта је то што је тебе натерало сада да теретиш ове људе који су оставили своју децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не, господине Ланчужанин? Суочење нећемо вршити на те околности, него чули смо оно што је битно. Реците ми само, господине, када сте дошли на Овчару? Када сте дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим негде око пола три – три не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, онда сам га видео на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците то њему.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па знаш да сам те видео.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Видео сам ја тебе на Овчари, не ти мене, јер ја сам дошао после тебе, затекао сам те пред хангаром у расправи са Ђевом Зорићем. Управо када је изводио Емила Чакалића.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је извео Филића и Ђитка, колико се ја сећам.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим и Емила Чакалића, добро, није битно, углавном извео је некога од тих заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, Филића и Ђитка је извео.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи, није могло бити три, пола четири, могло је бити касније, је ли био мрак, јер ја сам дошао када је био потпуни мрак. Значи ниси могао доћи ти пре мене, ниси могао доћи ти после мене, него си дошао пре мене. Па бих те молио да се сада присетиш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам дошао после свих тих аутобуса, аута, која су дошла.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја ни један аутобус више нисам видео тамо, јер је мрак био, нисам га ни могао видети. Значи, могао би да се присетиш, да ли си ти мене видео када си дошао, да ли си ме угледао, како си ме угледао, како си ти могао приметити да сам ја ту када ти долазиш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па разговарали смо заједно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нисмо разговарали, причали смо, како нисмо причали, али ниси ме затекао значи тамо да сам ја, него смо се срели на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Срели смо се на Овчари, то је тачно, да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи не можеш да тврдиш сто посто да сам ја дошао пре тебе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не могу, углавном смо разговарали и били смо заједно на Овчари и у хангару и напољу.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли знаш за чега су прво та лица која смо ти и ја издвојили управо утоварена у приколицу и одвежена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па речено је да ће ићи за «Велепромет».

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Управо сам то тако и ја разумео. А да ли се сећаш када сам ја одлазио аутом за приколицом, пошто си био вани, вани си стајао испред хангара, да ли се сећаш ко ми је рекао да идем да терам за приколицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не можемо тако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па и не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га можете подсетити.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нећу да га подсетим, можда се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па Ви га можете подсетити да сте отишли за приколицом, дакле, подсетите га, реците му јесте отишли за приколицом или нисте?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Био си и ти са нама, значи ту је Мирољуб стајао, ја ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Испред хангара?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Испред хангара, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То значи на једно 5-10 метара испред хангара, приколица је стајала овако испред врата, мој ауто је стајао овако мало десно иза мене, ја сам кренуо за приколицом. Да ли знаш ко је сад ту у тој гужви рекао да ја возим за трактором?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стварно нисам чуо и не сећам се. То што сам чуо и рекао сам, стварно немам разлога да кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Можете се вратити на своје место, господине Ланчужанин. Господине Шошићу, да ли имате што да питате сведока сарадника?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па немам шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Немам шта јер га први пут овде у животу видим. Први пут га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њега први пут у животу видите?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Он каже да ме видео у Новом Саду, а ја њега ни у Новом Саду нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али ево чули сте шта он каже, везано за Вас, шта је говорио јуче и данас?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па како је могао да ме види, ако ја нисам био тамо? 19. ујутру сам отишао и напустио Вуковар и предао наоружање. Како је он мене могао да види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово сам схватио, дакле, као Ваш коментар овог његовог казивања.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Једино да га питам, какву боју очију имам, ајде? Када ми је видео те беоњаче, како он каже, какву боју очију имам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дођите овамо господине Шошићу, станите, ево погледајте га сад, господине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то је тај. Стајао си с леве стране рупе од приколице, значи лево, ти и Хусник, заједно сте стајали, седели, клечали, док је онај полумртав лежао испред Вас.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Лажеш бре, стоко. Смраду један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошићу, Шошићу, господине Шошићу, ова радња суочења се изводи да бисмо ми, пре свега ово судско веће, стекло утисак да ли неко говори истину или лаже. Ова радња се врши због тога да Ви добијете прилику да нас убедите да он не говори истину, али се она не врши да бисте Ви некога вређали и верујте ми, нећете нас на тај начин убедити, на тај начин нас нећете убедити. Према томе, ова радња је у Вашу корист. Ајте користите је тако, да она заиста буде у Вашу корист. Значи суздржавајте се и Ви и сви остали који ће бити у овој ситуацији, немојте да вређате, јер ћу прекинути вршење те радње. Упалите микрофон.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Први пут човека видим. Први пут, кунем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чујете шта он каже, чујете шта он каже.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па лаже, лаже, апсолутно лаже.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Можда ти мене први пут видиш, али ја тебе не. Тачно си стајао и знаш и сам где си стајао, с леве стране, поврх ископа, први си ти стајао на земљи, па први си ти на реду, Хусник је одмах иза тебе и доле је лежао тај плави момак испод Вас.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ти ми знаш име?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мом виђењу, колико сам ја ...

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Мене си баш видео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тебе лично, брада.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Каква брада, колика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па велику си браду стално носио.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Знак јесам имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Молим?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Јесам имао неки знак шта сам имао на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Откуд знам шта си имао, али знам да си био ти, препознао сам, по очима те познам, по твом лику, да.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: По мом лику?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По твом лику.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па лаже, сада бих му ја свашта рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите, седите назад господине Шошићу. Господин Драговић да ли има питања за сведока сарадника?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питања, господине Драговићу, ако имате питања?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имам, имам, господине председавајући. Пошто је Камени већ питао када ме је упознао сведок, само да наставим. Сведок је малопре изјавио када је Каменог питао када је мене први пут видео, рекао је да ме је видео у акцији када је ослобађано Милово брдо. То је рекао, малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па сам хтео да га питам, по чему је баш мене запазио? Мислим како је уочио да сам то ја, да сам ја «Цеца» и Драговић и тако, да мало то објасни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па још у оном магацину, значи преко пута где смо дошли кроз Цветно насеље ту сам те први пут и видео.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја се извињавам, господине судија, стварно на овој се страни слабо чује. Да ли могу прећи, стварно јако слабо чујем, ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против, ево овде за овај микрофон ближе.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Зато сам и хтео, стварно се слабо чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па не знам како ово разрешити. Укључите микрофон, укључите микрофон, Драговићу.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да ли би могао поновити, стварно нисам добро чуо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Први пут сам те видео у оном складишту у Пионирској улици преко пута конгрес школе.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, то је значи у току те акције ослобађања Миловог брда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да ли се можда сећаш датума те акције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Значи Милово брдо је по мојој процени, нисам датум писао, негде око 11., 12., ту је можда било негде, није то дуго трајало, значи одатле када смо кренули, једно три-четири дана после, тако. Почетак ослобађања Миловог брда, директно Миловог брда, не конгрес школе него Миловог брда.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Тако је, тако је, господине председавајући, то је истина што сведок говори, само што има ту један проблем. Ја сам 10., 10.11. пребачен хеликоптером за ВМА и примљен да лежим и акцију ослобађања Миловог брда сам гледао на РТС на емисији «Дневник».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он каже да је ово било ...

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, добро, само да кажем, то је било 12., 13., ја тачно знам када је била та акција, јер сам гледао на ВМА у болници сам имао телевизор и гледао сам када је ослобођено Милово брдо, рећи ћу вам чак и сцену на ТВ екрану која је била приказана, Веселин Шљиванчанин и не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја ту не видим несагласности.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јако је битно, јер он каже да ме је тад први пут видео, ја сам тада био у болници, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја добро схватио од сведока, он каже да Вас је видео пре тога, три четири дана пре тога код тог магацина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да, пре.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Господине председавајући, молим Вас. Ви сад сугеришете, уопште није тако рекао.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче ја имам примедбе на начин Вашег прекидања појединих сведока, односно оптужених приликом постављања питања. Он је, тј. сведок се изјаснио на питање Каменога, када га је први пута видео. Рекао је, децидно га је видео прилоком ослобађања Миловог брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У магацину неком.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Он се сад сећа неког тог магацина, али је дан ослобађања Миловог брда. Ако дозволите, да постави до краја питање, да сведок одговори.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја га питам, који је датум ослобађања Миловог брда, он каже ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, полако. Дакле, Вашем клијенту је то омогућено, он је поставио питање, добио је одговор и на тај одговор је коментарисао ово што сведок каже је тачно. Али, онда је наставио са својим коментаром и својим објашњењима и ја не видим никаквог проблема у томе. Никакав проблем, заиста, у томе не видим.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Нисмо се разумели. Ја тврдим да ме није могао видети, јер нисам био тада тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекли сте да је тачно да сте били у том магацину и да је то могло бити тада?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, нисте ме разумели господине судија. Тачно је када је ослобођено Милово брдо, то сам рекао. Тачан је датум ослобођења Миловог брда, али није тачно да ме је могао видети, јер сам тада био у болници. О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви кажете на то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја остајем при своме да сам га видео у том магацину, значи, то је почетак акције за ослобађање Миловог брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Који датум?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па значи није он пуно дана, максимално пет, ја не знам тачно колико дана смо ослобађали тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог магацина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Неколико дана трајала је акција за Милово брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите господине Драговићу са питањима.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па добро, по чему си ме упамтио? Јеси ли ме упамтио по нечему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, господине Драговићу, питања?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Господине председавајући, по чему, да ли сведок може да одговори, по чему ме је упамтио, да ли сам имао нешто специфично обучено, пошто он избегава о одећи да говори уопште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Немам ја шта избегавати, лично смо били и причали малтене тамо код хангара, шетао си доле-горе, лево-десно, био си у шпалиру и видео сам те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, него везано за тај први ваш сусрет?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За сусрет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај први, практично, питали су Вас када сте га први пут видели? Рекли сте да је то било тада, па сад пита, по чему сте га запазили, регистровали итд.? Ишта посебно карактеристично или ништа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јуче код тог свог излагања, сведок је описивао шта је на себи ко имао од заробљеника. Чак је и за Ружицу Маркобашић навео да је носила хеланке. Па је јако интересантно то, да описује заробљенике како је ко био обучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, господине Драговићу.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не, ово је коментар, ја могу да се браним и коментарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте да видимо прво са питањима, па даћу Вам прилику да коментаришете.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Знате шта, ја сам у тешкој ситуацији, преживљавам страшне ствари, ја Вас молим да ми дозволите или да не питам ништа. Хоћете да не питам ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволили смо Вам да поставите питања, свакоме од оптужених, ево видите да дозвољавамо, Станко Вујановић је постављао питања сат и по времена. Господине Драговићу, на овај начин нећете у овој судници расправљати. Када је говорим, Ви ћете да слушате, ја Вас слушам, па немојте да се расправљате са мном, господине Драговићу. Саслушајте ме до краја, свакоме је омогућено да поставља питања, ево Станко Вујановић је постављао питања два сата, стотину питања. Значи омогућавамо Вам, изволите поставите питања сведоку сараднику. Када он одговори, дозволићу Вам, наравно да ћу Вам дозволити да коментаришете, да кажете то није тачно, него је било овако, овако, итд.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, ево овако. Сведок је, господине председавајући, сведок је јуче изјавио да је испалио само један метак приликом стрељања заробљеника. Моје питање пошто сам ја ратовао: да ли је пуцао с тим једним метком да убије или да промаши? Да ли може на то да одговори питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, у ком правцу је пуцао, можете питање на овај начин, у ком правцу, у ком делу тела, у који предео тела је пуцао, ево тако реците?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У потиљак.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: У потиљак, а да ли може сведок да објасни зашто је испалио само један метак? Да му није случајно заглавила чаура?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не. Појединачно се пуцало.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: И само један метак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Један.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Чини ми се да на овој кроки скици што је данас сведок цртао, није означио уопште где стоји Драгица, није означио где стоји Јовица Кресојевић и није означио где стоји Гица, небитно је, то је само констатација.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па није ни тражено.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, добро, били су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па били су, ја и не кажем да нису били.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Поставио бих сведоку питање: у својој изјави је рекао да је видео да је Жорж пререзао врат, да је пререзао врат том тамо човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јуче је рекао да је убадао, а има када је рекао да је рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је рекао да је убадао. Е то, па држите се тога.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Знам ја и зашто је то исправљено, господине судија, зна се. Само ме интересује овако у вези Драгице: ко је била Драгица Мастикоса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Сада ћу Вам рећи, јако је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јако је важно, чућете сад зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добровољка, да ли је она имала неки чин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па како је Драгица могла да постројава људе из туђе јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да ли сведок то зна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Зашто је постројавала?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па како је могла, када нема чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате то?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Људе из друге јединице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не знам, не знам да ли је неко наредио или није, али углавном, постројавала је лично она.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Исто тако, мене описује да ме је видео на једном месту, па после на другом, сада на крају у шпалиру, мислим сад није ми јасно, да ли стварно може да се сети где ме је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да сте били у шпалиру.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да, први пут је рекао да ме је видео код хангара, а рекао је да је Кинез био у шпалиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који први пут?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па не знам он је давао неки пут «пуј пик» не важи изјаве, не знам више које.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био си ти код хангара, био си у шпалиру, после шпалира био си испред хангара.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро. Да ли ја могу подсетити сведока, када смо се ми први пут упознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да ли ми дозвољавате да подсетим сведока када смо се први пут упознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Овако, сведок овај сведок сарадник број 2, највећи Србин у Вуковару, ја га бар тако памтим, упознали смо се 92. године, господине судија после рата у пролеће. То нас је упознао Камени. Водио ме код њега кући, не знам после да ли смо ишли у Негославце, где смо ишли и каже ајде да свратимо код сведока сарадника број 2. Свратили смо код њега и седели смо, ја мислим да му кафана није радила, али смо седели у кафани, није радио с кафаном и могу да Вам

кажем попили смо по једно 4-5 вињака сваки. Тада сам га први пут у животу видео и упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам га, ипак, пре видео. Нисмо се упознавали, али сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно да ли је дошло до овог сусрета о коме он говори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте, једном приликом када је долазио у Вуковар.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Е, други пут, ја тврдим тада да сам га први пут тада у животу упознао и са њим причао. А код хангара нисам причао. Други пут...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад, други, трећи пут, није више важно.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не, ово је сад јако битно, сада ћу Вам рећи зашто: због оног мог првог излагања, што сте ме питали, шта се причало и шта се чуло у Вуковару, знате када сте ме питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ево овако. Други пут, слагаћу сад, да ли је било те исте године или 93., или када је почела она царина аутомобила у Вуковару, ја сам долазио често да цариним ауто, нашли смо се у кафићу «Реми» који се налази у центру града Вуковара. Том приликом смо се поздравили, сели за исти астал и исто смо мало више попили, по једно, можда 5-6 вињака. Волео је да попије добро. Е, том приликом, се бахатно, хвалисаво понашао и викао како је он највећи Србин, како је највећи љубавник, како је највећи борац и овако шта је најбитније. Овако ми је рекао: да је Камени пичка, јер је побегао са својим људима са Овчаре, да је он сам себе прозвао војводом и да је питање уопште да ли је Камени Србин, јер му је презиме јако чудно, то је једно, што је говорио, то сам сигуран, могу да гарантујем, и друго, рекао је да је мењао пушку јер приликом пуцања када би доватио руком цев, толико се угрејала, да би се опекао и да је мењао аутоматску пушку, а не да је испалио само један метак. Није говорио у кафани да је испалио само један метак. Е, то је права истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате више питања, господине Драговићу?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Може одговор на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ноторна лаж.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја нисам ни тражио одговор.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ноторна лаж.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Констатовао сам само.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто смо ја и Камени и његов отац виђали се често и за Светог Саву и за многа друга славља ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Каменог или и он исто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када сам ја рекао да он није Србин, то је баш, ја не знам где си ти то чуо. Цецо, негде си помешао шерпе и лончиће, мени се чини.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвалио се и да је изводио људе из «Велепромета» и убијао. Исто том приликом у кафићу «Реми». Мени се хвалио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Лаж.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, добро. Господине судија, сада ако ми дозволите, ја бих сад нешто констатовао. Можда није питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јер, прошли пут сте ми рекли да имам право да коментаришем, а ја намерно нисам хтео, пошто примећујем неке ствари, а рећи ћу Вам и које. На основу наших питања и коментара, сведок се припрема, јер он је у старту рекао, немој да ме питате како је ко био обучен, а ја знам и зашто је то рекао, а ја мислим да знате и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јер то је један од начина наше одбране. Разумете? И неко му је сугерисао да тако каже. Е сада ћу да Вам кажем нешто: багремова шума, двадесет осам година ја радим у фабрици, радио сам док нисам ухапшен. У фабрици хартије и папира. Свакодневно долази хиљаде кубика дрвета, што возом, што шлеповима, овим речним путем, шлеповима, а што шлеперима. Јако добро познајем дрво, верујте ми. Ја сам приликом оног момента, ако се сећате када сам објашњавао, да се ауто заглавио и да сам видео шумицу с десне стране, ја сам рекао да сам видео шумицу, да не знам која је била и сад тврдим да не знам. Да би човек познао, зима је била, да би познао шуму, верујте ми требао би да узме батеријску лампу, да уђе у њу и да гледа у кору да би знао које је дрво. Ја Вам тврдим да не може ни први ни други сведок по мраку, на основу фарова, да тврди да је багремова шума. И закључујем, имам право да закључим, да су морали бити тамо и по дану. Како зна да је багремова шума? То је мој коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање, ево то је питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто сам ја имао и горе близу земљу, на више парцела је посејано тог багрема, баш управо ради лова фазана и тих који су ловци, то су садили сами, недалеко од моје земље, значи, јако, јако близу.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Вероватно и сведок сарадник број 1 тамо има земљу, док зна да је багремова шума.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, господине, то се може катастарски проверити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Имао је земљу мој отац, то се звао некада тај део парцела, тих, шта ја знам, већ како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, знам да је багремова, знам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Драговићу?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па, знате шта, сада као и прошли пут, ја бих стварно замолио још једанпут и Вас као председавајућег и чланове судског већа, овог пута посебно бих замолио пуномоћнике оштећених, знате шта се дешава да ти људи, ја Вам тврдим својим животом, сад ћу потписати четрдесет година робије, ти људи сведок сарадник број 1 и сведок сарадник број 2 и још један трећи, претпостављам да ће бити заштићени сведок, њих тројица носе на души пола побијених људи. И кунем Вам се, потписаћу сад ево унапред четрдесет година робије да ће се то доказати овде. Жалосно је што неко, ја сам Вас молио да не чините злочин, и даље се чини, што неко подспешује злочинце да и даље чине злочин. Ја сам свестан једне ствари: тешко је то, то је било 91. године, тешко је сад доказати, извести доказе ко је крив, ко је био, неки начин мора се бити мудар, али не треба убијати људе. Убијен је Мирко Тапало. Ја 90% тврдим да није крив. «Мали Џо» је био трпан у оптужницу, добио је инфаркт, није крив. Два човека су убијена. Питање колико ће нас остати живих док

се ово не заврши. Молим Вас још једанпут, посебно пуномоћнике оштећених, верујте ми људи да та три човека су пола тих људи, треће име нећу да кажем, када буде дошао овде, ја ћу рећи, пола тих жртава су они побили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па већ сте нас ...

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Верујте ми, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да знамо име.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Немам више шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате више питања господине Драговићу?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Жалосно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када немате питања, станите ...

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па нећемо причати ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћете? Е па богома нећете, у судници, у овој судници нећете, не желите ни да се суочавате са њим, у реду. И то је Ваше право.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Драговићу вратите се на Ваше место. Нема више питања. Па немојте, у овој судници Ви нећете да се понашате на начин како то Вама одговара, него на начин како ми овде одредимо. Ви нећете да се суочавате са њим, зато што ћете га ударити, а сада бисте да постављате нова питања? Не може. Изволите вратите се на Ваше место, молим вас, вратите се на Ваше место.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Судија, молим Вас, ја се извињавам, само још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам, не дозвољавам. Господине Милојевићу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, добро сад ништа, мислио сам једно питање за Драговића, али може и касније, другом приликом.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Могу да седнем овако, слабије видим, а ово је ситно написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала. Желим да кажем све што је господин заштићени сведок рекао до сада то је лаж што се мене тиче и у циљу је само једног заштите сведока, њега и сведока сарадника број 1. Желим да кажем суду да сам од једног од осумњичених сазнао ко је оверавао, али ћу изнети тај податак када се тај човек појави као сведок овде, да се људи јављају, говоре, причају, ко је шта радио, у суштини желе да помогну да се дође до откривања правих злочинаца, који су то урадили. За господина имам једно питање, оно је кључно за мене, да ми одговори, па ћу ја прокоментарисати то питање, ако ми дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање му поставите.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Моје питање је просто: да ли је причао и с ким је причао док је био у затвору у Београду о случају Овчара, шта је он радио и шта сам ја радио на Овчари? Ко ме је причао, да ли је причао, само нека ми на то одговори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Где то у ...?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Док си био, на пример, у соби 5221?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се ја, нисам ником ништа причао, шта ћу ја причати?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли су ти позната презимена Лалић, Манојловић, Поповић из собе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Лалић је био, Поповић је био, да.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јесу ти позната имена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Е, добро. Господине председавајући, да ли ћете ми дозволити...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви већ поставили питања на која претпостављам да желите да га коментаришете због чега сте га поставили?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, не, ја сам добио од тих момака изјаву, од једног момка изјаву, у којој су описали, шта им је господин Бора причао о Овчари, шта сам ја радио, шта је он радио и мислим да је јако корисно и за оштећене и за суд и за мене лично, шта је написано ту, ти људи су спремни да се појаве и као сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда у том смислу са браниоцима, па нека браниоци то одлуче шта ће са тим?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, мој предлог је да приликом суочења прочита писмену изјаву коју је добио од лица који је био са њим, притворено лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Знамо то, то је нешто, не можемо тако.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја бих замолио пуномоћнике оштећених да не коментаришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, немојте колеге на овај начин, немојте на овај начин да расправљамо. Дакле, браниоче, нећемо то на тај начин увући у овај поступак. Ви добро знате који би био примерен начин.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, ја сам предложио, Ви сте, дакле, мој предлог одбили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Тако сам схватио, у реду је. Према томе, мислим да је излишан коментар где сам ја то радио, од пуномоћника оштећених овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, колега, немојте на овај начин да расправљамо. Кажите господине Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Штета што нисте прихватили, зато што има много детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, господине Тодоровићу, немојте да говорите, немојте оставите то за паузу, ево, направићу паузу па се испричајте. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја сматрам да је ово питање, ове писмене изјаве одлучна чињеница у утврђивању веродостојности исказа сведока сарадника број 2. Из тих разлога, ја сам то предложио. Дакле, ако је неко лице написало шта је сведок говорио, причао итд., није имао ни један други мотив, осим да помогне овом човеку овде који невин седи на оптуженичкој клупи. Из тих разлога, ја као бранилац, штитећи интересе мог брањеника, ја сам то предложио и из никаквих других разлога. А суд ће ценити ову изјаву и, наравно, да ћемо предложити то лице да се овде саслуша као сведок на околности које су садржане у овој писменој изјави. Ја бих само предложио мом брањенику да предочи већу да Вама сада достави ту изјаву, да је имате код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може сад овде да је приложи, може дати Вама, па поднеском да је дате да се ми са тим лепо упознамо итд., па ћемо да видимо.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Можете Ви да констатујете да Вам је предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако се буде изводило као доказ, браниоче, онда ћемо о томе донети одговарајуће одлуке и то извести као доказ. Ви ћете, наравно, имати могућност да се пре тога са тим упознате, али до тада морамо знати, нећемо изводити то као доказ типа суочења, а да не знамо шта пише тамо у тој изјави.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја желим то да предам Вама после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Милојевићу, имате ли питања нека?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја то предајем као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја то желим Вама да предам као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то предлагете да се то изведе као доказ и дајте то нама, дајте.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли могу да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, шта ћемо са тим, то ћемо видети, наравно. Него питања, желим да чујем да ли Ви имате каквих питања господине Милојевићу? Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имам питања на основу тога ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, на основу овога немате више питања, зато што о томе ћемо одлучивати тек касније.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имам пар питања. Ко су Негославчани који су били на Овчари? Да ли може да им наведе имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, већ је питан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли зна ко је Бибић Рајко без увета из Негославаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Бибић без увета, не. Био је Саво, па је умро, знам да је имао рак.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли зна да је Јовица Кресојевић био командант батаљона негославачког?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Док сам ја био у Негославцима, онда није био, а знам да је био командант, али не знам да ли тих радио веза или је командант села, батаљона. Нешто јесте био од то двоје.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јовица Кресојевић је био мени командант батаљона у осмом месецу, па сам ја био у осмом месецу у Негославцима. Ко је одредио Ђуру Балабана и људе да стражаре око рупе на Овчари? Да ли то зна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Немам других питања за сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате питања, станите овде, па се суочите са сведоком сарадником. Чули сте шта он тврди за Вас, везано за рупу, па ево прилика је, реците му.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, био си на рупи са десне стране где је стајала Драгица, Дашић и Станко је стајао исто са те стране, Перо Циган, један и други, Славко и ја сам са те стране стајао и био си када је Ружица Маркобашић убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му шта је радио?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Лажеш, никада нисам био на рупи и немој да причу сведока сарадника број 1 да би га заштитио, увлачиш мене преко тога. То је толико јадно од тебе, да ли смеш да се закунеш у свог унука Јована?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пази овако. Ја нисам, прво, од тих што се куне у децу, као што се сви поједини...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли смеш да се закунеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја се никада не кунем ни у децу а поготову у унука.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли смеш да се закунеш? Ја се кунем у своје четворо деце да нисам био. А ево још једно питање, незванично. Да ли смеш ја и ти на полиграф да идемо? Одговори нам овде јавно пред свима.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима нас ни то питање ни тај одговор.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Лажеш брате мили, лажеш. Никада ме ниси видео тамо, гледај ме у лице.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Гледам те.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Гледај ме у лице, никада ме ниси видео тамо. Како те није срамота? Како те није срамота да кажеш да сам ја био? Са сведоком сарадником број 2 си се састајао 17. пре месец дана када си навраћао поред Лаловића да се договорите, поред Лалића у Врдник, све знам ко вам је шта причао, како сте се договарали ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко се договарао?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ти и сведок сарадник број 1, 17. си био у Врднику.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја јесам био, не у Врднику, код његовог тате ...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја то знам да си био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Зато што ми је човек дао адресу да га посетим и ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас то, господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Лажеш, лажеш, срам те било.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ово нема везе с тим.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Закуни се онда, не мораш у унука, у ово троје деце.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Боже сачувај.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нећеш? Немаш ти душе ни морала, ти си човек без душе. Ти си један класичан лажовчина, добио си прави надимак, убијао си да је то страва нешто, немој језиком да се плазиш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко је то дао «Крвави»?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имам ја ко је дао, не секирај се, нећеш ти отићи одавде.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то си ми ти брате дао, ти.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У «Политици» и то ти је освета ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није истина.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У «Политици», јеси «Крвари Бора», то ти је дао твој пријатељ сведок сарадник број 1 и оба двојица сте крвави. Срам вас било и одговори ми на још једно питање: колико рупа знаш на Овчари? И то си на Овчару отишао пешке, трчећи, то пишу људи. Ниси отишао ниједним аутом. Срам те било, закаснио си пола сата и потукао си те људе у рупи. А то ће се појавити човек који ће то да потврди овде. Зна се много шта си урадио, јеси каснио? То пише и код ових момака шта си причао, у овом писму. Каснио си, отишао си пешке, када си дошао тамо затекао си људе у рупи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па пешке сам, нормално.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Преко њива си трчао, то су и они описали. Срам те било, убицо, нећу ја твоју робију лежати, не бој се.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Значи, невин си?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам невин две хиљаде посто. Ја смем да се закунем, смем где год хоћеш да одем, а ти, јадо, јадни, лажове, убицо, смраду.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Све је истина што сам рекао. Све си слагао. Био си на рупи, оверавао си и убијао си.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја убијао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти лично.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Што малопре то ниси рекао. Па малопре то ниси рекао. Видиш како је када те човек мало дирне, само товариш, не знаш ништа. Многе си овде слагао. Ти и твој друг који ће се наћи овде, ти кријеш три човека, крије четири човека, ја им знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу ...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја ћу сва та имена, и ти ће људи да потврде, све шта си ти урадио, пуцао си, чак су ми и показивали како си аутоматом пуцао, како си овако решетао, не секирај се, доћи ће људи, истина долази, полако али сигурно, убицо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, сведок сарадник не може да дође до речи од Вас. Е сад ћемо да пустимо њега, Ви ћете да ћутите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Био си у шпалиру, тукао си, шамарао си, ударао си, био си на рупи и оверавао си.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Прво, лажеш опет. Прво си рекао да нисам био у шпалиру, да је био Цеца. Откуд сад то да сам у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И у шпалиру си био.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То сад изјављујеш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сад има ...

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ниси био изјавио тако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добро. И у шпалиру.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Шта се то дешава с тобом? Ти чим те неко испровоцира, ти оптужујеш сваког. Па знам када си почео да ме оптужујеш, у Новом Саду у затвору си направио списак од тридесет људи које ћеш да оптужиш. Мене ниси оптужио тада, избацио си и мене и Каменог. Мене си уврстио после сусрета са сведоком сарадником број 1, када си мене ставио и Каменог у групу. Ти добро знаш где сте се састали, када сте се састали, све добро знаш када си ме ставио, према томе, немој лагати. Причај истину. Доћи ће људи, јер нису сви побијени као што сведок сарадник број 1 наводи. Има их живих ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нека, хвала богу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: ... који ће ти рећи у лице. Не ја, ја сам оптужени, мени је ограничено да кажем. Штета је што се ја овако морам бранити, али ће доћи људи, има много људи, ти си класичан убица. Нису те назвали «Крвави», то ти је дао твој друг ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, понављате се господине Милојевићу.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли си чуо ког од Вуковарчана да ме неко тако звао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас, чули смо Вас.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо од Вуковарчана, то признајем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Измишљено.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Убицо. Дај мало, освести се, прекрсти се, доћи к себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, вратите се на Ваше место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Можда није по процедури једно питање за Милојевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Дозволисмо и браниоцу да постави питање. Господине Милојевићу, господине Милојевићу, станите тамо за тај микрофон, тамо, тужилац би имао једно питање за Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Чини ми се да је рекао да је Балабан био одређен да стражари код рупе. Јесам ја то њега добро чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само је питање, ко је одредио Балабана да стражари тамо код рупе?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам, господине тужиоце, поставио питање да ли господин заштићени сведок зна ко је одредио господина Балабана да чува ту рупу и околост?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Откуд он зна да је Балабан био тамо код рупе, када он у то време није ни био на рупи?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господин је рекао да је Балабан био код рупе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не, не, не, откуд оптужени Милојевић зна то за Балабана, када није био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је то.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па господин је рекао, заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А где је то каснио сведок сарадник каже, па је трчао, касније је тамо, на шта је каснио?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Каснио је када му је отишла прва приколица, тако пише у изјави ових момака, да им је он испричао, закаснио је пола сата, па је трчао преко њива, јадник, уморио се, да стигне да побије невинне људе. А то пише у том папиру који ће се проверити, има имена људи, не само једнога, три имена људи има која ће да се испита па да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Милојевићу. Да ли господин Љубоја Марко има каквих питања за сведока сарадника? Нема. Оптужени Катић? Такође нема питања. Ђанковић? Ни Ви Ђанковићу немате питања, немате ништа да коментаришете? Златар Вујо? Нема питања. Калаба Нада? Немате питања? Немате што да питате сведока? Има.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја немам питања, једино могу да станем пред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да коментаришете што ово казивање сведока сарадника?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Једино да станем да се суочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Једино да станем да се суочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добар дан, господине.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добар дан.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ти си на Овчари могао да видиш, могао си да видиш када је сведок сарадник број 1 ухватио за руку, шћипио за руку Батарела Јосипа, који је радио у робној кући, могао си да видиш када сам га ћапила за јакну, а могао си и да чујеш када се окренуо и када је рекао да је он Штуле специјалац, мајстор за Хрвате. То си могао да чујеш јер си седео на бали сламе, знаш да је Ћапало седео поред тебе. Је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам седео уопште у хангару.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Можда си тад устао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стварно нисам седео.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јеси, на бали сламе, једна велика бала сламе.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али нисам седео.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Добро.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам могао чути шта он је рекао, ако је рекао теби.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Био си близу нас.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Значи нисам чуо, али знам да сте вас двоје изашли са тим Батарело, како ли већ.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да, да, Батарело Јосип се зове.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да. Реци ми само једну ствар: 04.06. када смо довежени у београдски затвор, сви ови људи тамо су рекли: Надо, држи се. Ти си поцрвенео и сагнуо главу. А знаш зашто? Ја ћу ти рећи зашто.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам ја поцрвенео.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја ћу ти рећи зашто.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па добро, то је твоје мишљење.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не, то је било тако. Камени ме ословио са Надалином. Тако је било. Реци, је ли тако било?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јесте. А знаш зашто си поцрвенео и сагнуо главу? Било те срамота. А знаш зашто те било срамота? 02.06. јел ти била жена у посети, била је среда?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Могуће.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јел ти била у посети или није?
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Била је у Београду једног дана.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не у Београду, у Новом Саду, 02.06., среда. 02.06.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се, мислим не знам који датум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, нас не занима суочење ваше на те околности.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Молим Вас, само дозволите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима нас суочење на те околности, чули сте шта он каже? Каже Ви сте са сведоком сарадником број 1 одвели тог Батарело Јосипа, отишли сте заједно са сведоком сарадником број 1 и тим човеком.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја сам изашла за сведоком сарадником број 1.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник број 1 га је одвео, па тако му реците.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Сведок сарадник број 1 га је одвео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му реците. То нас занима, то му реците, то су оне битне ствари.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Он је то могао да види.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му реците.
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Он је то и видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да сте Ви отишли са сведоком сарадником број 1 и са ...?
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не, сведок сарадник број 1 је изашао и тај човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да сте и Ви отишли заједно с њима?
ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не. Ја нисам отишла, он то није могао ни да види. Он то није могао да види.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што је битно.
СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сведок сарадник број 1 и Нада су заједно изашли, а ко је пуцао напољу то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је у реду, али Ви тврдите да је сведок сарадник број 1 извео тог човека, Ви сте остали овде?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јесте, сведок сарадник број 1 је извео тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он опет тврди да сте ви заједно извели?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја сам изашла одмах касније, одмах касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Њега сам ухватила за јакну овако назад за јакну, окренуо се и када сам га питала: шта ти је, где водиш тог човека, рекао ми је: Ја сам специјалац, мајстор за Хрвате, а то си, могао си то да чујеш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја стварно то нисам чуо, рекао бих да сам чуо, рекао бих.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: А јеси видео када сам га ухватила за јакну, када се окренуо и није тачно да је држао шкорпион, држао је пушкетину ону црну његову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па углавном када је био у хангару носио је шкорпион.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Знам, али тада си морао да видиш када је држао, тог човека је водио са десне, он је стајао овако са десне стране, ја сам ишла иза њега, ухватила сам га назад за јакну. То си видео, видео си, морао си да видиш.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али изашли сте, заједно сте изашли.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Тај човек и он су изашли.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И ти за њима.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја сам за њима изашла, не за њима одмах директно, не одмах, ја сам стала као укопана, као кип сам стала.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То нисам видео, нисам излазио напоље.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Видео си, морао си да видиш ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Како сам могао видети?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Био си са леве стране, на бали сламе си седео, тад си устао, а знаш ко ти је пришао? Мали Сале.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Који Сале?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Мали Сале, Александар, пио је с тобом стално.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Покојни?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Покојни, покојни, он ти пришао, устао си са те сламе, а Тапало остао седећи.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја се не сећам да сам седео на слами, стварно се не сећам. Било је сламе, али оне расуте, није било бале.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Не сећаш се бале оне сламе, онако пресована слама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас, чули смо Вас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Била је мало расута, није била у балама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо вас, хвала лепо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Батарело Анте Жељко, она каже Батарело Јосип. И стално говори ...

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја не сугерирам, ја знам, Батарело Јосипа, радио је у робној кући у служби заједничких послова и човека, ја ћу га описати, ако треба, радила сам тринаест година са њим, мислим радила сам тринаест година у робној кући на свом одељењу, оном свом одељењу, ја знам кога је сведок сарадник број 1 ухватио за руку и кога је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим интервенцију, председниче. Мислим да ће то да буде значајно око тога, па зато Ви сте мало пре коментарисали, рекли сте госпођо Калаба, сведок сарадник број 2 је рекао да сте заједно извели Батарела, то он није рекао Батарела, него једног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Батарела, она ...

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Она каже, па то он није рекао, Ви сте ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то рекао, није он то рекао. Него тог човека су заједно извели. Она каже да је тај човек Батарело. Чули смо вас, хвала лепо, можете се вратити на Ваше место. Господине Булићу, да ли Ви имате што да питате сведока сарадника? Имате. Изволите.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Желио бих само да питам сведока сарадника колико је прошло времена од прве приколице када је отишла и када је он видео да сам ја некога батинао, када је изведен овај новинар, што он каже да је новинар, ја не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не разумем питање. Колико времена је протекло од ...

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Када је новинар изведен до прве приколице, када је он пошао за првом приколицом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је било пре одвожења на рупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто нам је јуче говорио о томе, да ли можете то временски да одредите? Да ли то можете временски одредити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је изведен новинар тај, странац напоље је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је изведен пре уопште икакве приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до прве приколице? То Вас пита, колики је то временски размак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не би мислим тачно прецизирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Можда сат времена, можда сат и по, тако не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Булићу. Оно што јесте битно у овоме, то је оно што сведок сарадник казује о Вашим активностима том приликом, па ево сад погледајте га у очи и реците му је ли тачно то што говори или није тачно.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Не. Буди фер па реци искрено истину, зашто то радиш? Извињавам се само прво, могу ли да га питам, девојачко име његове мајке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Име његове мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Дошен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Управо моја мајка, исто покојна се презива Дошен. Зашто ћу ово да кажем, зашто сам га то питао, рећи ћу, а ово што говори да сам ја то и то радио, то је измислио, чиста лаж. Значи ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Булићу знаш и сам да си неколико пута ударио тога «Великога бојлера», Самарцић Дамјана, знаш и сам и да су други притрчали и ногама га шутиралаи.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Управо код тога, стајао с леве стране од врата близу тог зида, како хоћете, тог лима, никада од 91. до дана данашњега нисам порекао да нисам био на Овчари. Сто хиљада пута сам поновио да сам био, до када, шта сам радио и шта је било и не стидим се поновити пред целим светом. Разумеш?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја разумем.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: И био сам на Овчари, ја то никада нисам рекао, нити Србину, нити Хрвату да нисам био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И ниси никога ударио?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ја јесам био на Овчари.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чекај, ниси никога ударио?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја кажем да. И видео сам својим очима. А ти сад сам знаш, ти знаш своје. Можеш рећи да и не, али ја сам видео.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ајде са се ја и ти сад рецимо, да ја кажем теби да то није истина, ти мени, али види тамо пуно људи који кажу исто да то није истина и маса људи. Па сети се, рецимо, Светог Јована славе код мога кума који ти је први комшија, шта си причао све о Овчари и то. Да сам ја дигао се и изашао у другу собу и рекао: ти стварно ниси нормалан. Јел истина то или није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То први пут чујем, сада, нисам код њега ни одлазио на славу, а и нисмо баш неки ни дан данас. Тај твој кум, уствари, мој комшија.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Ајде овако да питамо Вуковарчане све који знају тебе, мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте тако.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Добро, ако не може, извињавам се, нема проблема. Али о нама, рецимо да неко да неки суд, о нама рецимо, ево о мени и теби.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да?

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Зашто сам питао ово како ти се мајка презива, из којег разлога? Када си дошао код мене и рекао знаш да смо ми рођаци, а ја сам рекао, овако сам ти рекао: не дај боже да смо рођаци, а да смо рођаци, одрекао бих те се јавно преко новина и телевизије. Да ли је истина и то, или је то лаж, ево реци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То први пут чујем, стварно, можда си ти то рекао, али у некој другој прилици, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Булићу чули смо Вас, вратите се на Ваше место.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Не могу више ништа да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите, питајте.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Па на питање неког од окривљених, да ли ћу формулисати питање, не могу се сад тачно сетити, да ли је, питање је да ли је био са господином Васовићем из УБПОК-а, да ли је некада, мислим он је рекао да не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја и не знам тог човека, први пут чујем за њега.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Господин Васовић је мене назвао на телефон, ја сам радио у Петроварадину у месари, 15 до 7, 7 сати отприлике ме је назвао телефоном и питао ме за твој број телефона, ја сам му дао твој број телефона, питао ме је за Наду Калабу, где ради, шта је радила и ја сам рекао да не знам. Нисам се могао сетити итд. Тада си ти дошао код мене и питао си ко је дао овоме господину Васовићу твој број телефона. Ја сам рекао да сам ја дао. Да ли је и то истина или није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте, не поричем то.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Мало пре си рекао да ниси уопште био са господином Васовићем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али не знам ко је Васовић, тамо је било седам тих што су нас испитивали, нико се није представио.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Нисам рекао да је то тај и овај, то нисам рекао. Има ту још пуно тога, али то што си рекао, мислим, срамно је, али истина.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ОПТ. МИЛАН БУЛИЋ: Нажалост, нажалост што то није истина. Имамо по троје деце, ја ћу сад имати трећу унуку, дај боже да све буде ОК.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То и ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, можете се вратити на ваше место. Да ли господин Мугоша има што да пита сведока сарадника? Нема. Господин Атанасијевић? Ви бисте имали питања? Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан, по други пута. Господине председниче, питајте сведока, рекао је јучер да ме је видео у касарни, па га питам, колико је то било сати и с ким сам ја тамо био, стајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас чуо господине Атанасијевићу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисте ме чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок је јуче рекао да ме је видео у касарни, па га питам, колико је то било сати и с ким сам ја тамо био, стајао у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, био си до подне, јер знам да је било до подне и знам да си тражио брата.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па колико је било сати, отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: До подне, сад, да ли је 11 сати, пола 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре подне, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па пустите господине судија да ми он одговори, то је јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако је важно да Вам одговори? Да ли знате колико је тачно било сати?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У питању је баш временски период, мислим у томе и је проблем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Углавном знам да је до подне.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јер ја сам први дошао у касарну.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: До подне, да ли је било 11, 10, пола 11, зар је и то битно баш?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро. Друго питање: када ме виђа на Овчари, у колико сати отприлике је то било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На Овчари?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када сам дошао видео сам те.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па колико је то сати било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па око пола три, три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пола три, три? Добро, хвала. Када је видео строј, јуче је рекао да је видео строј да је Драгица из Новог Сада, колико сам схватио да је из Новог Сада, да је постројавала те људе, па је и мене видео у строју и сврстао ме међу, нормално, међу неке друге, али није битно сада то, па да ми каже, колико је то могло бити сати када је Драгица постројавала?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је негде отприлике 4 до пола 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био дан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Дан је још био.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Дан је био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Да ли је то постројавање било прије прве туре, како је он рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро. Да ли то значи, питајте га господине председниче, да ли то значи да сам ја отишао с тим стројем у првој труи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није он рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да сте отишли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да су отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да је тај строј отишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У првој тури. Да тај строј што је Драгица постројила, да је тај строј отишао у првој тури?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, рекао је да сте отишли, сад ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па мислим нека ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Па рекао нам је господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао је да је то тај строј отишао. Па мене интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па слушајте онда, рекао је ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Слушао сам ја шта је он рекао. Значи, то је отишао тај строј у првој тури? Па нека ми каже само да или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, ајде, схватио сам да је отишао, добро ајде. Значи ја сам отишао у тој првој тури. Када сам ја отишао, како је он рекао, да ли то значи да сам ја цело време на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам те нашао тамо на рупи. Затекао, како хоћете.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Затекао си ме тамо? А да ли се ја у међувремену враћам са те рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад, да ли си се ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И кад ме први пут видиш после тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да ли си се вратио у међувремену док сам ја био тамо, тог се стварно више не сећам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не сећаш се, добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Али углавном сам те затекао, знаш и сам где си био, повише рупе на ископу земље ти и тај Жорж Чича.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па видиш, имам ја мали коментар. До сада у истражном поступку па до сада док Мирко није нестао, тако ћу лакше рећи, сврставали су ме стално са Мирком Ћапалом. Е сада, када нема Мирка Ћапала, сада ме ти сврставаш стално са овим човеком. Само зато што знаш исто да нема никога, као и Мирко што нема никога, као што ја немам никога и знаш да ми нико не стоји иза леђа, да ме неко може да штити и зато ме сад убацујеш стално са тим човеком Жоржом којег ја не познајем. Разумеш? Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате још питања, ово је био коментар?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имам, имам, само полако. Који је он ауто возио за време рата, сведок сарадник број 2?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «Вартбург»-а.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: «Вартбург»-а?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Које боје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Беж.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Беж? А на Овчару колико сам схватио, отишли сте са «128» плавом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Пошто је он у три наврата, добро то видим да не узимате у обзир што је он давао у изјавама, па је споменуо да је први пута отишао са Небојшом Зорићем на Овчару, да су њих двојица сами отишли. А сад ја само постављам питање, да ли то значи да је он отишао на Овчару па се враћао са Овчаре па мењао ауто па опет долазио тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок сарадник број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господин сведок. Да ли то значи да је он био на Овчари, јел може овако питање: да је он био на Овчари, да је отишао с том «128» плавом ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви причате?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви причате, господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: О чему причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Он је рекао да је отишао на Овчару са «128» плавом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок сарадник број 2, он је јуче то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, ја га сада питам: да ли се он са Овчаре враћао у Вуковар, па мењао возило, па опет долазио на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га то питате?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, није он одговорио на то, нека одговори сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао јуче господине Атанасијевићу, да је дошао на Овчару и да се вратио касно увече истим аутомобилом.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, значи није се враћао са Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И другим аутомобилом долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, мислим због тога, само да би се разјасниле неке ствари. Нема проблема. Само мало. После тих догађаја на Овчари, да ли је добио војну плату, сведок сарадник број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли је ...?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добио војну плату? Плату да ли је примио од војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плату?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плату?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну плату?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Војну плату.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко добио плату?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили војну плату?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За време рата, после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Овчаре?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па после рецимо тих догађаја на Овчари, значи 18. је завршио рат?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сви су, који су били учесници рата, добили плату.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. А да ли ми може одговорити, где је добио ту плату?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па да ли је то плата, нека надокнада мислим, знам да су добијали сви, и жене, и бабе и деце, ко је год уписан тамо на тим списковима, сви су добили.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, а да ли ми може одговорити где је добио ту плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Небитно? Како није битно, како није битно? Јучер је изјавио када је дошла ХДЗ на власт, све се изменило, па, чак, ни комшије Хрвати нису хтели да причају с њиме, па га питам: да ли је то био разлог да он почне мрзети све Хрвате, све Хрвате, па и мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем ово, пола не разумем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пола не разумете? Ево поновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Поновићу, поновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите, али мало примакните се микрофону.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јучер је изјавио када је дошла ХДЗ на власт, да се све изменило, па чак и комшије који су били Хрвати нису хтели да причају с њиме, па га ја сада питам: да ли је то био разлог да он почне мрзети Хрвате, па и мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па и мене, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Вас?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па и мене, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то разлог да је он почео да мрзи и Вас?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Хрвате, па и Вас?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па боље би било питање, да ли он Вас мрзи?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не, има то везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам стекао утисак да ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А нисте стекли утисак? Па добро, онда ћу му поставити нека друга питања, али мислим, је ли може да ми одговори, ето? Ви му поставите питање у том смислу па нека ми одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можда мрзите господина Атанасијевића? Да ли га мрзите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Боже сачувај.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Боже сачувај?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам рекао да је било међу нама Србима који смо се организирали и других нација, као што су браћа Фот, Хусник и још које нисам набројао, који живе у Вуковару, који су били с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па откуда ја онда сведок сарадник број 2 у целој овој игри? То ми није јасно. Сад ме сврставаш са «Жоржом», а ја човека не познајем. Разумеш? Ја не знам што ми то сваљујеш. Ево рекао си ми, рецимо пример, да сам отишао у толико и толико сати, да сам био тамо, да сам био уопште на Овчари, јер нисам ни био. Сада да те питам још ово, молим те: када си био на Овчари, рекао си данас да си видео Чупић Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Чупић Станоју, да га је видео у хангару, данас је то изјавио, па га питам, колико је сати то било када је видео њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео, ко је кога тукао?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, нисам рекао тукао. Данас сте изјавили, данас си изјавио да си видео Чупић Станка, Чупу, конобара из хотела, да ти буде овако лакше, да си га видео у хангару, па колико сати је то било када си га видео у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам по списку рекао да га нисам препознао, иначе га знам, касније сам чуо да је био сав у завојима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ти си рекао данас си изјавио да си га видео да је био сав у завојима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Данас је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није тако рекао, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Како није рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се убеђујемо, није тако рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па шта је рекао, само да га је познавао? Па добро, јеси га видео тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то и сада је одговорио на то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па мислим, не чујем стварно ни ја. Стварно не чујем ни ја добро. Рекох, не знам да ли га је видео, сада нисам разумео, јел га је видео уопште у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га видео.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га видео.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А, није га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зна, чуо је да причу да је био сав у завојима.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А чуо је, добро, добро, мислим због тога, мени се учинило да сам чуо да је рекао да га је видео, па да га питамо колико је сати када сам ја дошао да га тражим Чупића, он тамо није био, као што сам изјавио у својој изјави, па због тога питам и онда се не слаже никако време када га је он видео у хангару, ја нисам био у хангару, како, када сам ја дошао да га тражим, њега није било у хангару. А он је и Србин, и Чупић Станко он је Србин, а не како новинари изјављују па мене оптужују да сам ја ишао спашавати Хрвата. Чупић Станоје је Србин, јер ја и он смо одрасли заједно, ја знам да је Србин. Ишао сам њега да спасем. Само још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања, господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, имам, имам, само да видим где сам стао. Значи небитно је питање где је добио плату и ништа. Да. Да ли се сећа сведок, е сад добро и то је, то је уствари када се будемо суочили, онда ћу му рећи, да га не би само овако на такав начин. Само још ово да га питам: када је први пут давао исказ пред радницима МУП-а, који је то месец био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па битно је због наших састанака, када смо се ја и он сретали, разумете? Онда ја не могу даље да му објашњавам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је давао исказ радницима МУП-а, небитно, не занима нас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема везе. Ето, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овамо, господине Атанасијевићу, Ви сте чули шта сведок сарадник говори о Вама и за Вас и о Вашим активностима тамо?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Чуо сам ја шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, реците му.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само да ти кажем једну ствар. Да ли се сећаш код «Вутекса» знаш где сам ја можда становао за време рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Ја сам више те улице, у Радничкој улици. Разумеш? А знаш где је Боро Жувановић становао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је у Радничкој улици, доле на крају.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, ми смо комшије. Видиш, јел се сећаш овога: када сам ја ишао до Радничке улице, зато сам те и питао за плату то, ишао сам у «Велепромет» да дигнем плату, а ти и Боро сте наишли, Жувановић. Јел се сећаш то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ти и Боро сте наишли и Боро ме је питао где идем, Боро, Боро Жувановић ме питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Боро?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Боро Жувановић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Један човек из Вуковара.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, мислим позна га, зна он о чему причам. Када сам ја рекао да идем по плату, па када ми је рекао за усташе тамо нема плате, а ти знаш врло добро где усташке везе завршавају, сећаш ли се тога? А ти си се надовезао, само да ти кажем, ти си се надовезао, имао си овако овде пиштољ, у униформи си био, имао си пиштољ овако, неку, шта ја знам маслинасто-сиве униформе, и ти си рекао: добар Хрват, мртав Хрват. Да ли се сећаш тога? Па сам ја то сматрао као претњом.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ти знаш сам да те ја никад нисам увредио, макар ти знаш.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али, не, не, јел се сећаш уопште тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И да сам исправио оно доле код Радикалне странке, код Лесковца, да сам исправио Лесковца за тебе, мислим, пази сад причаш.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не знам која Радикална странка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сећаш се доле, касније, када ти је Лесковац рекао јеси ти Хрват...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И на састанку, јел да? Чекај, ти си био на том састанку? Када сам ја требао бити председник Радикалне странке?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам ја то је било доле испред зграде, значи, ја сам рекао, дај пусти човека, био је са нама, је ли тако?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па да, али Лесковац ме је прво прозвао на састанку када сам ја требао бити ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, не желимо ми то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Чекајте има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желимо ми то да чујемо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Што се тиче Овчаре, ево реци ти мени где си ти мене видео уопште? Ето реци ми, ајде, реци ми.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са леве стране рупе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Са леве стране рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Горе на ископини, где си стајао, па знаш где си стајао брата немој сада ...

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја тамо нисам био.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па добро сви кажу да нико није био, значи, сами су се поубијали.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Гледај, само да ти кажем, слушај ме, молим те.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ајде, доста је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па везе нема. Ти знаш да сам ја сиромашан човек.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па знам све.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Разумеш? И сад мене стављаш и тога Жоржа заједно. Разумеш? Прво си ме стављао са Мирком зато што Мирко није ништа имао динара, као ни ја. Па ти знаш да сам ја петнаест месеци овде измучен. Само да ти кажем, разумеш, знаш да су ми жену јебали командири у затвору. Чекај само да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знаш да имам малу децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пет и шест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знаш да су ми муке направили овде, јер су ме терали да ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу? Господине Атанасијевићу? Немојте у суочењима да говорите нешто што нема везе са овим. О Вашим породичним односима немојте да говорите у овим суочењима. Реците му оно битно, јесте били тамо, нисте били тамо, о томе му говорите, о томе му реците.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па данас ме сведок сарадник број 2 овде не би ни спомињао, да сте Ви мени дозволили, рецимо, да ја докажем шта се десило. Па управо због тога данас ме сведок сарадник број 2 спомиње, да сам ја био на рупи, да би се само нашли било какви разлози да ја останем у затвору. Па о томе се цело време ради, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па стварно сам болестан, јеби га, па где си мене нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, вратите се на Ваше место, господине Атанасијевићу.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: : Могу ли једно да кажем, да пита ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо овако браниоче, браниоче не можемо овако пошто Ваш клијент Вам не да говорите.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, ако дозвољава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су још у суочењу, као што видите.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нисам био на рупи, па што ти је човече, који ти је курац, јебо те, шта ти је, ја се не сећам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се ово бележи, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се ово бележи, свака ова реч изговорена.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема проблема, ја ако кажем тако, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете све то у транскрипцијама. Добро. Кажите браниоче, добро, ево бранилац нешто жели?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја се извињавам, господине Атанасијевићу, молим Вас, то би била моја сугестија, питајте господина сведока, што раније није рекао да сте Ви били на рупи, а три пута је саслушаван?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па рекао сам ја сада.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, то ја нисам чуо, питајте га, питајте га.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Стварно мислим, ја знам да је теби тужилац иза леђа, ипак смо ја и ти били добри другови. Зашто рецимо, пример у три исказа уопште ме ниси, рецимо, споменуо, који ти је сад курац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је било за време «Сабље», човече божји.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А што си баш мене нашао, бог те јебо и Мирка, разумеш, па видиш да је и Мирко изгубио главу, па видш мали Жорж шта каже, па да ли ти знаш ко је више изгубио главу за ово време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Атанасијевићу, можете се вратити на Ваше место. Хвала лепо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро, сретно ти било.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нема проблема, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тиме бисмо за данас завршили, наставићемо сутра у 9,30. Ви ћете, господине, такође доћи, позваћемо и првог сведока сарадника, па ћемо пробати да са вама двојицом заједно рашчистимо неке спорне моменте. Кажите браниоче? Само да отпустимо сведока, може да иде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само таблете да ли могу Калаба да доставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, можете, можете се удаљити, хвала лепо. Не, не то смо чули, тако да Ви то можете задржати са собом, није битно, то нам не треба. Чули смо оно што је важно. Браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ништа, само таблете да ли могу за клијентицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Калаба Наду?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дате, да предате неке таблете под условом да су у оригиналном паковању.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па оригинално је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морају бити у оригиналном паковању и то само горе, овде не, ево чули смо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо тим техничким ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа и досад су могли да дају таблете овде, не видим разлога да неки други оптужени могу, а неко не може или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста не знам, то је сада нека ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли ја могу господину који спроводи мојој брањеници да дам, па да им они дају или ја треба да идем у ЦЗ да носим ово? Ја треба да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та правила ми не одређујемо. Браниоче? Кажите, браниоче.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја бих хтео да замолим. Пошто сутра имам завршно суђење у Окружном суду, а притворски је предмет у 12, па просто да питам, да ли ће то бити технички до ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када имате то?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја претпостављам да ћемо ми тај део до тада завршити.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па ја се надам, па ако буде баш ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 12?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У 12 имам у Окружном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја мислим да ћемо завршити.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А завршићемо значи. Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Договорићемо се.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ево, Драгољуб ће ме заменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођа Калаба?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Господине председниче већа, ја сам била код лекара и имам проблема са десном страном уха. Уствари није ухо у питању, већ је нешто унутра. И те лекове у затвору немају и лекар ми је преписао лекове и мој браниоц је мени те лекове купио. Пошто у затвору нема више да се може донети, породица не може да донесе лекове, а они те лекове немају, а ја треба три кутије да попијем тих лекова. Ја Вас молим да ми помогнете, јер ја имам великих проблема уопште с десне стране, не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја ћу дати одобрење да се Вама донесу и предају лекови.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Али, ја те лекове морам што хитније да пијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било од породице, било од браниоца, ово је сада нека техника, ја о томе заиста не могу да одлучујем, мораће на крају ипак бранилац отићи данас тамо.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јесте, хитно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не знам ја о томе заиста не могу, ту Вам заиста не могу помоћи. Ево ја сад дајем одобрење да Вам се то да, то није никакав проблем, ево чујете људе који реализују те ствари, не може ту, него може само тамо. Прегледајте то, јел то, дајте ми то.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Они неће да приме те лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Они неће да приме те лекове, као не може, ово мора да донесе, мој бранилац мора да донесе као у затвор, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта да радимо, не могу ја, ја немам право да их сад натерам на тако нешто, немојте молим Вас.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја не могу да верујем да ми се један лек не може да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо то разрешити на неке друге начине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја се извињавам, да ли ја треба да користим своје право као бранилац у судници, да позовем Црвени крст да кажемо какви су услови у овом затвору, у каквим условима је моја брањеница, у каквим здравственим условима је она. Велика је разлика између услова у Новом Саду и у ЦЗ-у. Непримерено је да не може добити лек два-три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А немају у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, добро. Ово је рецимо на адресу председника суда, судија који врши надзор над извршавањем мере притвора итд., ја ћу о томе обавестити председника суда о тим проблемима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ово је на адресу Министра правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите господине Ђанковићу? Браниоци, молим вас, колеге.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја бих се исто, такође надовезао у вези лекарске помоћи. Није нам адекватна, не можемо добити адекватну помоћ, ако кажем да ме нешто боли, не тражим да доктор коментарише да је то од шанка или од не знам чега. Ја захтевам да Ви неки допис нешто направите било шта, да се ја пошаљем на неки специјализовани преглед, ако треба и о мом трошку. То уопште није спорно, али да неко коментарише да је овде, овде испод ребара дебело црево или да ми је то од шанка, то је стварно ван сваке памети. А послали сте и доктора да нас све прегледа, пре овога суђења, прегледан нам је само притисак, а није установљено наше ментално и психичко здравље. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако на исту тему желите?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине председавајући, ја сам хтео да се извинем за понашње данашње у судници, али верујте ми да нисам могао да се контролишем и стварно се извињавам јер коректно водите овај поступак и сви и адвокати наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не треба, не треба, нема потребе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па молио бих да ми не замерите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, оно што је у мојој могућности, оно што је у складу са мојим овлашћењима као председника већа, везано за издржавање те мере притвора, у коме се Ви налазите, ја заиста се трудим да Вам се омогући све оно што вам по закону припада и на начин како вам то припада по закону. Ако имате, дакле, проблема, здравствене природе, морате се јавити лекару, ако вас лекарски не збрињавају на одговарајући начин, тражите од нас интервенцију, што је било у ситуацији код Шошића, код Војиновића, код итд., мислим интервенисали смо мислим да је све то на крају ипак у реду. Ја ћу са овим вашим, условно речено, притужбама упознати и председника суда и судију који је овлашћен од стране председника суда да врши надзор над мером која се према вама примењује и да Вас посећују, господине Вујовићу, како сте нам Ви сугерисали да и о томе сам већ обавестио председника суда, тако да очекујте сви врло скоро посету надзорног судије. Изнесите му све те проблеме са којима се ви сусрећете, даћу овлашћења, наравно. Ја знам, свестан сам да затворске установе, болничка ова установа овде, да нема, да не располаже са свим медикаментима који би били вама неопходни. Дозволићу, одобрићу, дакле, да вам те лекове у оригиналном паковању, наравно, донесе у некој посети, да вам донесе и преда родбина и то ће радници управе затвора морати да испоштују и да се то вама да, јер то је у склопу тога да вам се омогући да колико-толико то време у притвору проводите лекарски збринути. Но, добро. Тиме бисмо, дакле, завршили данас са радом, наставићемо сутра у 9,30, рекао сам са суочењем сведока сарадника. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА